

หลักข้อเชื่อของ อัครธรรมทูต

บทที่ 5

คริสตจักร

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคัมภีร์ฉบับ New International Version สงวนลิขสิทธิ์ © 1973, 1978, 1984, 2011 โดยสมาคมพระคริสตธรรมระหว่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจาก Zondervan Bible Publishers.

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม) เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายทั่วโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดียไปทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคู่มิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่มหรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์ บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถานีวิทย์คริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศนผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ. สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวีดิโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่ผู้นำ ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น. และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3) ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ที่คริสตจักร มุสลิม ภารกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ	1
การรับรอง	2
พันธสัญญาเดิม	3
พระเยซู	5
นัยยะแฝง.....	7
พระประสงค์.....	7
ผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อ.....	8
พันธะ.....	9
บริสุทธิ.....	11
คำนิยาม	12
ประชากร.....	14
คริสตจักรที่มองเห็นได้.....	15
คริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้.....	16
ความเป็นสากล.....	18
คำนิยาม	18
สากลคริสตจักรที่มองเห็นได้.....	20
สากลคริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้.....	23
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพียงองค์เดียว	22
ศาสนาเดียว.....	23
การร่วมสมานฉันท์.....	26
คริสตจักรที่มองเห็นได้	26
ช่องทางแห่งพระคุณ	26
ของประทานฝ่ายวิญญาณ.....	28
ทรัพย์สินของ.....	29
คริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้	30
ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์.....	30
การเป็นหนึ่งเดียวกับผู้เชื่ออื่น ๆ	32
สรุป	33

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

บทที่ 5

คริสตจักร

บทนำ

ในโลกปัจจุบัน เมื่อคนส่วนใหญ่ได้ยินคำว่าคริสตจักร ก็จะนึกถึงอาคารที่คริสเตียนพบปะกันเพื่อนมัสการพระเจ้า บางครั้งอาคารเหล่านี้ก็มีขนาดมหึมาและเป็นวิหารที่อลังการ ประดับด้วยงานศิลปะงดงาม บางครั้งก็เป็นอาคารเล็ก ๆ ตกแต่งเรียบง่าย บางครั้งก็เป็นโกดังหรือหน้าร้านที่ถูกแปรสภาพเป็นห้องประชุม บางครั้งก็เป็นบ้าน หรือกระท่อมเล็ก ๆ ที่ทำจากดิน หรือแม้กระทั่งถ้ำก็ตาม และผู้ที่นมัสการก็ซ่อนตัวจากอันตราย แต่ในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เช่นเดียวกับในพระคัมภีร์ คำว่า “คริสตจักร” มีความหมายหลักหนึ่งเดียวที่ชัดเจนว่า ประชากรของพระเจ้า เป็นชุมชนบริสุทธิที่สร้างขึ้นด้วยบุคคลที่ประกาศความเชื่อในพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

นี่เป็นบทเรียนที่ 5 ในชุด หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต และเราตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “คริสตจักร” ในบทนี้ เราจะศึกษาถ้อยคำที่แสดงไว้ในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต หลักข้อเชื่ออัครธรรมทูต กล่าวถึงคริสตจักรอย่างชัดเจน โดยใช้ข้อความว่า:

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจใน...
สากลคริสตจักรบริสุทธิ์
การร่วมสมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชน

ข้อความส่วนนี้ของหลักข้อเชื่อ ๖ ปรากฏอยู่ในตอนที่กล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์และพันธกิจของพระองค์ เหตุผลก็คือ พระวิญญาณฯ เป็นพระภาคแห่งองค์ตรีเอกานุภาพที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อคริสตจักรมากที่สุดเป็นประจำทุก ๆ วัน ดังนั้นความจริงก็คือ เราอาจจะอภิปรายเรื่องคริสตจักรร่วมในบทเรียนเดียวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ได้ แต่เราเลือกที่จะแยกบทเรียนเฉพาะเกี่ยวกับคริสตจักร เนื่องจากประเด็นนี้เป็นรากฐานของคริสเตียน และเป็นรากฐานประสบการณ์ชีวิตของเราในฐานะผู้ติดตามพระคริสต์

เราได้กล่าวในบทเรียนก่อนหน้าแล้วว่า คริสเตียนโปรเตสแตนต์หลายคนรู้สึกแปลกที่จะประกาศความเชื่อในเรื่องคริสตจักร เพราะรู้สึกราวกับว่าความเชื่อของเราในคริสตจักรนั้นจะคล้ายคลึงกับความเชื่อที่เรามีในพระเจ้า เมื่อหลักข้อเชื่อนี้กล่าวว่าเราเชื่อวางใจในคริสตจักร มันไม่ได้หมายความว่าเราวางใจในคริสตจักรเพื่อได้รับความรอด ความเชื่อที่นำไปสู่ความรอดต้องเป็นความเชื่อในพระคริสต์ และพระคริสต์เท่านั้น แต่เราเชื่อวางใจในคริสตจักรในความหมายที่ว่าเราเชื่อในสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับคริสตจักร และการที่พระคัมภีร์บอกเราว่าคริสตจักรเป็นองค์ประกอบสำคัญของชีวิตคริสเตียน และความเชื่อของเราเกี่ยวกับการร่วมสมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชนก็มีลักษณะเดียวกัน เราไม่ได้เชื่อว่ามีผู้อื่น ๆ จะนำความรอดมาสู่เรา แต่เราเชื่อคำสอนในพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าใช้ผู้เชื่อคนอื่น ๆ ให้นำข่าวดีมาสู่เรา ทำพันธกิจกับเรา และเสริมกำลังความเชื่อของเรา

บทเรียนของเราเกี่ยวกับคริสตจักรจะแบ่งออกเป็นสี่ส่วนสำคัญ ตามที่กล่าวถึงในหลักข้อเชื่อ ๖ ประเด็นที่เราจะศึกษา คือ หนึ่ง การที่พระเจ้ารับรองคริสตจักร สอง ความจริงที่ว่าคริสตจักรนั้นบริสุทธิ์ สาม “ความเป็นสากล” ของคริสตจักร และสี่ หลักการที่ว่าคริสตจักรเป็นสถานที่แห่งการสมานฉันท์ แต่ละส่วนจะช่วยให้เราเข้าใจอัตลักษณ์และธรรมชาติของคริสตจักรตามที่ถูกยืนยันในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เราจะเริ่มด้วยการที่พระเจ้าทรงรับรองคริสตจักร

การรับรอง

ในโลกปัจจุบัน คริสเตียนหลายคนเชื่อว่าคริสตจักรนั้นไม่มีความจำเป็น หรืออย่างน้อยเขาก็แสดงตัวว่าเป็นเช่นนั้น ในหลายกรณี คนที่เชื่ออย่างจริงใจก็คิดว่าองค์กรเช่นคริสตจักรเป็นเพียงแค่สิ่งประดิษฐ์ของมนุษย์ที่แทรกเข้ามาในความสัมพันธ์ส่วนตัวของเรากับพระเจ้า แต่พระคัมภีร์สอนเราด้วยมุมมองที่แตกต่างยิ่ง ในความหมายที่กว้างที่สุด คริสตจักรก็คืออาณาจักรของพระเจ้าในโลกนี้ นั่นคือ เป็นการรวมตัวกันของคนพิเศษของพระองค์ และเป็นช่องทางสำคัญที่พระองค์ประทานพระคุณแก่ผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระองค์ พระคัมภีร์ยืนยันว่าคริสตจักรมีความสำคัญยิ่งในการสถาปนาและรักษาความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

เมื่อเรากล่าวว่าคริสตจักรได้รับการรับรองโดยพระเจ้า เราหมายความว่าพระองค์ทรงสร้างคริสตจักรขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ และพระองค์ได้ประทานอำนาจแก่คริสตจักร กล่าวแบบกว้าง ๆ ก็คือ พระคัมภีร์สอนว่าพระเจ้าได้รับรองคริสตจักรในฐานะองค์กรที่พระองค์ทรงเจิมไว้เพื่อปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ในโลกนี้ พระเยซูเองก็ได้กล่าวเช่นนี้ในมัทธิว 16:18

และเรากล่าวแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูทั้งหลายแห่งนรกจะไม่มีชัยชนะต่อคริสตจักรนั้นเลย (มัทธิว 16:18)

คริสตจักรมิใช่สิ่งประดิษฐ์ของมนุษย์ผู้ล้มลงในความบาป แต่พระเยซูเองเป็นผู้สถาปนาคริสตจักรขึ้น

ดังนั้น ถึงแม้เราจะเห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ในคริสตจักรตลอดประวัติศาสตร์ และบางครั้งคริสตจักรเองก็ละทิ้งพระกิตติคุณ จนไม่ได้เป็นคริสตจักรของพระเจ้าอีกต่อไป แต่เราก็ต้องไม่ด่วนสรุปว่าคริสตจักรนั้นไร้ประโยชน์หรือไร้ความจำเป็น หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ยืนยันว่าพระเจ้ารับรองคริสตจักรโดยใช้ถ้อยคำง่าย ๆ ดังต่อไปนี้:

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในคริสตจักร

ท่านคงจำได้จากบทเรียนก่อน ๆ ว่า หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต สรุปใจความสำคัญของกฎแห่งความเชื่อของคริสตจักรยุคแรก และกฎแห่งความเชื่อเหล่านั้นก็สรุปใจความสำคัญของพระคัมภีร์ ดังนั้น เมื่อหลักข้อเชื่อประกาศความเชื่อในคริสตจักร ก็แสดงว่าหลักข้อเชื่อ มีเจตนาที่จะยืนยันสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับคริสตจักร และแง่มุมพื้นฐานที่สุดของคำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับคริสตจักรก็คือ การที่พระเจ้าได้แต่งตั้งคริสตจักรให้กระทำวัตถุประสงค์ของพระองค์ในโลกนี้ให้สำเร็จ

เมื่อเราพิจารณาการที่พระเจ้าทรงรับรองคริสตจักร เราจะเน้นศึกษาหลักการสามประการคือ หนึ่ง ภูมิหลังในพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับคริสตจักร สอง สิ่งที่พระเยซูกระทำเพื่อสถาปนาคริสตจักร เมื่อพระองค์ปฏิบัติพันธกิจในโลกนี้ และสาม นัยยะสำคัญบางประการของมุมมองจากพระคัมภีร์ในเรื่องเหล่านี้ เราจะเริ่มด้วยภูมิหลังในพันธสัญญาเดิม

พันธสัญญาเดิม

หลักการเรื่องคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ จริง ๆ แล้วมีรากฐานในพันธสัญญาเดิม

หลายคนคงคิดว่าคริสตจักรนั้นเริ่มต้นในวันเพนเทคอสต์ เมื่อพระเยซูเสด็จสู่สวรรค์แล้ว และได้ประทานพระวิญญาณของพระองค์ลงมาเหนือเหล่าสาวก แต่ข้าพเจ้าคิดว่านี่เป็นความเข้าใจผิดเกี่ยวกับธรรมชาติของคริสตจักร ข้าพเจ้าคิดว่าคริสตจักร

เป็นสิ่งที่ต่อเนื่องเกี่ยวกับประชากรของพระเจ้าตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมและประชากรในสมัยพันธสัญญาเดิม และเราสามารถกล่าวได้ไม่ยากว่า นี่แหละคือคริสตจักร หรือต้นกำเนิดของคริสตจักรนั่นเอง ดังนั้น คริสตจักรจึงเริ่มต้นแต่นั้นมา และได้ดำรงต่อเนื่องมาจนถึงยุคของเรา และคริสตจักรก็จะดำเนินต่อไปจนสมบูรณ์ ถึงวันที่พระเจ้าเสด็จกลับมาจากฟ้าสวรรค์เบื้องบน

—ดร. ไรแอต แคลซีส

พันธสัญญาใหม่กล่าวถึงคริสตจักรบ่อยครั้ง โดยใช้คำภาษากรีกว่า “เอกเคลเซีย” (*Ekklesia*) แต่คำนี้มาจากต้นฉบับ “เซปตวาจินท์” (*Septuagint*) ซึ่งเป็นพันธสัญญาเดิมฉบับแปลเป็นภาษากรีก ในพันธสัญญาเดิม คำว่า “เอกเคลเซีย” และคำแปลภาษาฮีบรู มักถูกใช้เพื่อเจาะจงถึงชนชาติอิสราเอลที่ชุมนุมกัน ซึ่งเราเห็นได้ในเฉลยธรรมบัญญัติ 9:10, 31:30; ผู้วินิจฉัย 20:2; 1 พงศกษัตริย์ 8:14; สดุดี 22:22, 25; และที่อื่น ๆ อีกหลายตอน แม้ในพันธสัญญาใหม่ ซึ่งมีการใช้คำว่า “เอกเคลเซีย” เป็นศัพท์เฉพาะเพื่อหมายถึงคริสตจักร คำนี้ก็ยังคงถูกใช้เพื่อหมายถึงการที่ชาวอิสราเอลในสมัยพันธสัญญาเดิมมาชุมนุมกัน ตัวอย่างหนึ่งได้แก่กิจการ 7:38 ซึ่งสเตเฟน ได้กล่าวแก่กลุ่มคนที่สังหารเขา

โมเสสคนนี้แหละ ที่ได้อยู่ในที่ประชุมในถิ่นทุรกันดารกับทูตสวรรค์ซึ่งได้ตรัสแก่ท่านในภูเขาซีนาย และอยู่กับบรรพบุรุษของพวกเรา ผู้ซึ่งได้รับพระดำรัสอันทรงชีวิตมาเพื่อให้แก่พวกเรา (กิจการ 7:38)

ในข้อนี้ คำภาษากรีกที่ใช้เพื่อหมายถึงชุมนุมชนคือคำว่า “เอกเคลเซีย” ซึ่งมักจะถูกใช้เพื่อหมายถึงคริสตจักร สิ่งนี้บ่งบอกว่าการที่ชาวอิสราเอลในสมัยพันธสัญญาเดิมชุมนุมกันนั้น เทียบเท่าและเป็นที่มาของคริสตจักรในสมัยพันธสัญญาใหม่

และใน 1 เปโตร 2:9 เปโตรก็เรียกคริสตจักรโดยใช้ชื่อที่โยงไปถึงชาวอิสราเอลในสมัยพันธสัญญาเดิม ลองฟังคำพูดของท่าน:

แต่พวกท่านเป็นชั่วอายุที่ทรงเลือกสรรไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติอันบริสุทธิ์ เป็นชนชาติอันประหลาด เพื่อพวกท่านจะได้สำแดงบรรดาคำสรรเสริญของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกพวกท่านให้ออกมาจากความมืด เข้าสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์ (1 เปโตร 2:9)

ในที่นี้ เปโตรได้อ้างหลายข้อความจากพันธสัญญาเดิมที่กล่าวถึงชนชาติอิสราเอล และท่านได้ใช้ชื่อพิเศษของชาวอิสราเอลเพื่อเรียกคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ โดยการกล่าวเช่นนี้ ท่านบ่งบอกว่ามีความต่อเนื่องสำคัญระหว่างคนสองกลุ่มนี้

ถ้าเราคิดถึงข้อความ เช่น 1 เปโตร 2 ซึ่งเปโตรได้เรียกคริสตจักรโดยใช้ชื่อดังเดิมหลายคำที่พระเจ้าประทานแก่ชาวอิสราเอลในพันธสัญญาเดิม เช่น “เจ้าเป็นปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นประชากรของพระเจ้า” เราก็มองเห็นว่าเปโตรกำลังสอนกลุ่มคริสตจักรต่าง ๆ ในหลาย ๆ แคว้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วไม่ใช่คนยิว ให้เข้าใจว่าจริง ๆ แล้ว พวกเขาเองก็คือผลสำเร็จ ของพระสัญญาพระเจ้าที่มีต่อชาวอิสราเอล และพวกเขาควรรับรู้ว่าเป็นอัครลักษณะของพวกเขา

—ดร. เดนนิส จอห์นสัน

แน่นอน เราไม่ได้บอกว่าคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่เป็นเหมือนกับการชุมนุมกันของชนชาติอิสราเอลในพันธสัญญาเดิมทุกประการ ทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กัน แต่ก็แตกต่างกันด้วย ใน

โรมบทที่ 11 เปาโลได้ใช้คำอุปมาเพื่อกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างชนนุมนอิสราเอลในพันธสัญญาเดิมและคริสตจักร เปาโลกล่าวถึงคนสองกลุ่มนี้โดยเปรียบกับแป้งทั้งก้อนและต้นมะกอก คำกล่าวนี้ปรากฏในโรม 11:16:

ด้วยว่าถ้าผลแรกบริสุทธิ์ ทั้งก้อนก็บริสุทธิ์ด้วย และถ้ารากบริสุทธิ์ กิ่งทั้งหลายก็บริสุทธิ์ด้วย (โรม 11:16)

ก่อนอื่น เปาโลกล่าวว่า ชนชาติอิสราเอลที่รวมตัวกันในพันธสัญญาเดิมนั้น เป็นผลแรกของแป้งก้อนเดียวกันกับที่เป็นจุดกำเนิดของคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่

เลวีนิติ 20:17 กำหนดให้ชาวอิสราเอลถวายขนมปังชุดแรกของตนเองแด่พระเจ้า ผลผลิตชุดแรกไม่ใช้การเก็บเกี่ยวแยกต่างหาก แต่เป็นส่วนหนึ่งของผลผลิตทั้งหมดที่เก็บเกี่ยวได้ โดยเป็นตัวแทนของผลผลิตทั้งสิ้น ฉะนั้น เมื่อเปาโลกล่าวว่าชาวอิสราเอลและคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่มาจากแป้งก้อนเดียวกัน ท่านก็บอกอย่างชัดเจนว่า ทั้งอิสราเอลในพันธสัญญาเดิมและคริสเตียนในพันธสัญญาใหม่ก็เป็นส่วนหนึ่งขององค์การเดียวกัน เป็นประชากรของพระเจ้าเหมือนกัน เป็นคริสตจักรเดียวกัน

ประการที่สอง เปาโลกล่าวว่า การรวมตัวของชนชาติอิสราเอลในพันธสัญญาเดิมเปรียบได้กับรากของต้นไม้ และคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่เปรียบได้กับกิ่งก้านของต้นไม้ต้นเดียวกัน จริง ๆ แล้ว เปาโลได้ขยายความตัวอย่างนี้ในอีกหลายข้อ ท่านได้เปรียบคริสตจักรในทุกยุคทุกสมัยกับต้นมะกอกที่ปลูกขึ้น คริสตจักรในพันธสัญญาเดิม ซึ่งประกอบด้วยชาวยิวเป็นส่วนมาก เป็นเหมือนองค์ประกอบหลักของต้นไม้ ได้แก่ ราก ลำต้น และกิ่งมากมาย และคริสเตียนต่างชาติก็เหมือนกิ่งมะกอกป่าที่ถูกต้องเข้ากับต้นมะกอกที่ปลูกขึ้นนั้น พุดง่าย ๆ ก็คือ คริสเตียนต่างชาติถูกเชื่อมต่อกับคริสตจักรของชาวยิว ดังนั้น ถึงแม้คริสตจักรในสมัยของเปาโลประกอบด้วยทั้งชาวยิวและชาวต่างชาติ แต่ทั้งลำต้นและรากก็เป็นต้นเดิมที่ย้อนกลับไปถึงสมัยพันธสัญญาเดิม ถูกต้อง ต้นไม้ต้นใหม่นี้แตกต่างในหลายด้าน โดยถูกพัฒนาและต่อยอด แต่ก็ยังเป็นต้นไม้อันเดิม ในทำนองเดียวกัน คริสตจักรในพันธสัญญาเดิมก็ถูกพัฒนาและต่อยอดให้เป็นคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ มันต่างกันหลายด้านหลัก ๆ และเป็นตัวแทนของการเจริญเติบโตต่างระยะกัน แต่ก็ยังคงเป็นคริสตจักรเดียวกัน

เมื่อเราได้พิจารณาการที่คริสตจักรได้รับการรับรองจากมุมมองของภูมิหลังทางพันธสัญญาเดิมแล้ว ให้เราศึกษาว่าพระเยซูทรงสร้างคริสตจักรของพระองค์อย่างไร โดยยังอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนาขึ้นจากคริสตจักรในพันธสัญญาเดิม

พระเยซู

เราปฏิเสธไม่ได้ว่าเมื่อพระเยซูเสด็จมา พันธกิจของพระองค์ได้มีผลต่อโลกและประชากรของพระเจ้ามากมายมหาศาล นักศาสนศาสตร์จำนวนมากมีเหตุผลที่ดีที่กล่าวว่า พระเยซูไม่ได้เพียงแต่ทำให้บัญญัติดั้งเดิม รวมทั้งคริสตจักรในลักษณะเดิมได้ดำรงสืบต่อถาวร ในเวลาเดียวกัน เราก็ต้องรับรู้ด้วยว่าพระเยซูไม่ได้สถาปนาคริสตจักรขึ้นมาใหม่ทุกแง่มุม แต่คริสตจักรใหม่ของพระองค์มีความต่อเนื่องอย่างใกล้ชิดต่อจากคริสตจักรในพันธสัญญาเดิม

ตลอดพระกิตติคุณ พระเยซูได้ทรงกล่าวถึงคริสตจักรโดยใช้คำว่า “เอคเคลเซีย” เพียงสามครั้งเท่านั้น แม้คำว่า “เอคเคลเซีย” จะปรากฏในพระกิตติคุณมัทธิว มาระโก ลูกา หรือยอห์นก็ตาม แต่ทั้งสามครั้งก็เป็นเหตุการณ์ที่กล่าวในพระกิตติคุณมัทธิวเท่านั้น คือ ครั้งแรกในบทที่ 16:18 และอีกสองครั้งในบทที่ 18:17 ให้เราพิจารณาทั้งสองข้อนี้อย่างใกล้ชิด

ในมัทธิว 16:18 พระเยซูกล่าวถ้อยคำดังต่อไปนี้:

และเรากล่าวแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของ

เราไว้ และประตูทั้งหลายแห่งนรกจะไม่มีชัยชนะต่อคริสตจักรนั้นเลย (มัทธิว 16:18)

ในข้อนี้ คำว่า “สร้าง” ถูกแปลมาจากคำภาษากรีก “ออยโคโดเมโอ” (*Oikodomeo*) ซึ่งสามารถหมายถึงการสร้างบางสิ่งขึ้นมาใหม่ เป็นการสร้างหรือฟื้นฟูสิ่งที่มีอยู่แล้วขึ้นมาใหม่ ถึงแม้พระเยซูไม่ได้ระบุว่าพระองค์ตั้งใจใช้ความหมายใด แต่การที่เราได้ศึกษาคำสอนของเปาโลในโรมบทที่ 11 น่าจะทำให้เราสนับสนุนมุมมองที่ว่าพระเยซูกำลังเสริมสร้างและฟื้นฟูคริสตจักรที่มีมาตั้งแต่พันธสัญญาเดิม

คำพูดของพระเยซูในมัทธิว 18:17 ก้าวม่น้อยกว่า ลองฟังว่าพระองค์ตรัสว่าอย่างไร

และถ้าเขาจะละเลยที่จะฟังคนเหล่านั้น จงไปแจ้งความนั้นต่อคริสตจักร แต่ถ้าเขาละเลยที่จะฟังคริสตจักร จงถือเสียว่า สำหรับท่าน เขาเป็นเหมือนคนต่างชาติและคนเก็บภาษี (มัทธิว 18:17)

ในข้อนี้พระเยซูกำลังกล่าวถึงวินัยของคริสตจักร พระองค์ได้ให้บัญญัติไว้ว่า ผู้ที่ไม่ยอมสำนึกผิดจะต้องถูกนำตัวมาต่อหน้าคริสตจักรหรือที่ประชุม ในบริบทของการกระทำพันธกิจของพระเยซูในยุคนั้น คริสตจักรเดียวที่มีอยู่ได้แก่วิหารในกรุงเยรูซาเล็ม และธรรมศาลาของชาวยิว ซึ่งมีอยู่ทั่วไป ทั้งสองนี้เป็นรูปแบบการชุมนุมของชาวอิสราเอลในยุคพันธสัญญาเดิมอย่างชัดเจน แต่พระเยซูก็เรียกทั้งวิหารและธรรมศาลาว่า “คริสตจักร”

พระคัมภีร์เดิมบัญญัติไว้ว่า ปกติแล้ว ข้อพิพาทจะต้องถูกไกล่เกลี่ยโดยผู้อาวุโส ปุโรหิต และผู้วินิจฉัย ซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชนและเป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่วินิจฉัยหรือตัดสินความ บัญญัตินี้เราเห็นได้ในอพยพ 18 และเฉลยธรรมบัญญัติ 1 และ 19 พระเยซูยืนยันหลักการนี้ในช่วงเวลาของพระองค์ โดยเตือนผู้ที่มาฟังพระองค์ว่า พวกเขาอยู่ใต้พันธะที่จะต้องไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภายในชุมชนอิสราเอล แต่พระเยซูก็ตั้งใจถึงคริสตจักรของพระองค์เองด้วย ซึ่งได้แก่คริสตจักรที่พระองค์กล่าวถึงในมัทธิวบทที่ 16 ด้วยเหตุนี้ มัทธิวจึงบันทึกคำพูดของพระเยซูเพื่อเรา อยากให้เราเข้าใจว่า ในความคิดของพระเยซูและมัทธิว นั้นซึ่งตรงกับความคิดของเปาโลว่า คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ก็พัฒนามาจากชุมชนอิสราเอลในยุคพันธสัญญาเดิมนั่นเอง พระเยซูไม่ได้เอาคริสตจักรมาแทนที่ชาวอิสราเอล แต่พระองค์มาเพื่อช่วยเหลือและฟื้นฟูชาวอิสราเอลในรูปแบบของคริสตจักรในยุคพันธสัญญาใหม่

เมื่อเรามองความต่อเนื่องของคริสตจักรจากพันธสัญญาเดิมเข้าสู่พันธสัญญาใหม่ เราจำเป็นต้องรับรู้บทบาทสำคัญที่พระเยซูกระทำในการพยายามผูกพันทั้งสองคริสตจักรนี้เข้าด้วยกัน ประการแรก ถ้ากล่าวอย่างกว้าง ๆ พันธสัญญาใหม่นำเสนอพระเยซูในฐานะเป็นผู้กระทำพันธสัญญาของพระเจ้าต่ออิสราเอลให้สำเร็จ ในโรม 8:1-4 และกาลาเทีย 3:16-29 เราพบว่าพระเยซูเป็นชาวอิสราเอลผู้สัตย์ซื่อ ผู้รักษาพันธสัญญาของพระเจ้าและรับมรดกซึ่งเป็นพระพรที่พระเจ้าสัญญาจะประทานแก่อับราฮัมและโมเสส และเราก็อ่านพบในลูกา 1:32 และกิจการ 2:31-33 ว่าพระเยซูเป็นบุตรของดาวิด ผู้ซึ่งจะสถาปนาพระราชบัลลังก์ของดาวิดขึ้นใหม่และปกครองเหนืออิสราเอลและยูดาห์ พระเยซูไม่ได้ตัดอดีตให้เป็นโมฆะ แต่ทำให้คริสตจักรในพันธสัญญาเดิมนั้นสำเร็จสมบูรณ์ โดยพระองค์เป็นทั้งสมาชิกและศิษยาภิบาลผู้สมบูรณ์แบบที่สุด

ประการที่สอง พระเยซูเป็นผู้สถาปนาคริสตจักรแห่งพันธสัญญาใหม่ พระองค์นำมาซึ่งการฟื้นฟูและการสร้างใหม่ ที่เปลี่ยนแปลงคริสตจักรพันธสัญญาเดิมที่เสื่อมสลายให้กลายเป็นคริสตจักรแห่งพันธสัญญาใหม่ พระคัมภีร์เรียกพระเยซูว่าเป็นศีรษะของคริสตจักร ในเอเฟซัส 5:23 และโคโลสี 1:18 พระองค์ถูกเปรียบเป็นสามีของคริสตจักร ในเอเฟซัส 5:22-23 และวิวรณ์ 19:1-10 และพระองค์เองก็แต่งตั้งคริสตจักรให้ได้รับพระราชอำนาจจากพระองค์ตามพระมหาบัญชาของพระองค์ ในมัทธิว 28:18-20 พระเยซูทรงรัก รับรอง และมอบอำนาจให้แก่คริสตจักร

สัมพันธภาพของคริสตจักรในพันธสัญญาเดิมกับพระเยซูคริสต์นั้นเป็นมีความสำคัญ และเป็นหัวใจหลัก เช่นเดียวกับสัมพันธภาพของพระเยซูคริสต์ที่มีต่อ

คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ทุกประการ สำหรับคริสเตียนบางคน คำว่า “คริสตจักรในพันธสัญญาเดิม” อาจฟังดูแปลก ๆ เราอาจคิดว่าคริสตจักรนั้นถือกำเนิดขึ้นในวันเพเทออสต์ ตามที่กิจการ 2 กล่าว แต่ถ้าเราคิดถึงคริสตจักรในฐานะประชากรของพระเจ้า ผู้ซึ่งพระองค์ได้สถาปนาพันธสัญญาและได้ผูกพันไว้ ในฐานะประชากรของพระเจ้าที่พระองค์ทรงไถ่โดยผ่านพันธกิจขององค์พระเยซูคริสต์พระผู้เป็นเจ้าของคริสตจักรในพันธสัญญาเดิมก็คือกลุ่มผู้เชื่อที่ตั้งความหวังไว้กับความรอดที่พระเจ้าจะประทานให้ในวันที่พระเมสสิยาห์เสด็จมานั้นเอง นั่นหมายความว่าคริสตจักรแห่งพันธสัญญาเดิมก็วางใจในพระคุณของพระเจ้า ในพระโลหิตที่ทรงหลั่ง นั่นคือ พระโลหิตของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน คริสเตียนในพันธสัญญาเดิม ผู้เชื่อในพันธสัญญาเดิม สมาชิกคริสตจักรแห่งพันธสัญญาเดิม ล้วนคาดหวังให้พันธกิจของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ได้ปฏิบัติสำเร็จลุล่วง เขาทั้งหลายวางใจในพระคุณอันทรงฤทธิ์และเมตตา ซึ่งเขาไม่คู่ควร และหวังว่าพระเจ้าจะยกโทษความบาปของเขาและช่วยให้เขาคืนดีกับพระองค์ ฉะนั้น เมื่อพูดถึงแก่นแท้ของเรื่องนี้แล้ว ความสัมพันธ์ของผู้เชื่อในพันธสัญญาเดิมและคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่กับพระเจ้านั้น ก็เหมือนกับความสัมพันธ์ของเราที่พระเจ้าทุกประการ โดยเราเป็นผู้เชื่อในพันธสัญญาใหม่และคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่

—ดร. ชามูเอล หลิง

เท่าที่ผ่านมา เราได้ศึกษาประเด็นที่คริสตจักรได้รับการรับรอง โดยการพิจารณาจากภูมิหลังพันธสัญญาเดิมและพันธกิจของพระเยซูในโลกนี้ บัดนี้ เราจะพิจารณานัยยะแฝงบางประการเกี่ยวกับสองแง่มุมนี้

นัยยะแฝง

เมื่อเราตระหนักว่าการเจิมคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ของพระเยซูนั้นเป็นการฟื้นฟูและพัฒนาชุมชนอิสราเอลในพันธสัญญาเดิม ก็ย่อมแสดงนัยยะสำคัญยิ่งว่า โดยพื้นฐานแล้ว มีความต่อเนื่องระหว่างชาวอิสราเอลในพันธสัญญาเดิมและคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ ในทางปฏิบัตินั้นเราย่อมคาดหวังว่าชุมชนประชากรของพระเจ้าในพันธสัญญาใหม่จะสะท้อนรากเหง้าดั้งเดิมของเขาจากของพันธสัญญาเดิม แน่แน่นอนว่าบางสิ่งย่อมแตกต่างออกไป และพันธสัญญาใหม่ก็ระมัดระวังที่จะแสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ แต่พันธสัญญาใหม่ก็สอนชัดเจนว่าคริสตจักรนั้นก็เหมือนชาวอิสราเอลนั่นเอง

ประเด็นเรื่องความต่อเนื่องนั้นมีมากมายเกินกว่าที่เราจะกล่าวได้หมด แต่ก็คุ้มค่ามาก ถ้าเราจะใช้เวลานี้กล่าวถึงสามประเด็นที่เด่นชัด ประเด็นแรกได้แก่ความต่อเนื่องอันยิ่งใหญ่ในด้านพระประสงค์ ระหว่างคริสตจักรในพันธสัญญาเดิมและคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่

พระประสงค์

นักศาสนศาสตร์มักสรุปว่าประวัติศาสตร์โลกมีอยู่สามยุค ได้แก่ การทรงสร้าง การล้มลงในความบาป และการทรงไถ่ ในยุคของการทรงสร้าง ซึ่งถูกบรรยายในปฐมกาล 1-2 พระเจ้าทรงสร้างโลกนี้ พิษพญานาค สรรพสัตว์ และมนุษยชาติ และพื้นที่พิเศษแห่งหนึ่งของโลกนี้ คือได้ทรงสร้างสวนเอเดน และตามพระบัญชาของพระเจ้านั้น มนุษยชาติมีหน้าที่ในการเพิ่มจำนวนประชากรและปกครองโลกนี้ โดยทำให้โลกเป็นเหมือนสวนเอเดน ให้เป็นที่ที่คู่ควรกับการประทับอยู่ของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

ในยศของการล้มลงในความบาป ซึ่งถูกบันทึกในปฐมกาล 3 มนุษยชาติกบฏต่อพระเจ้าและถูกขับออกจากสวนเอเดน การที่มนุษยชาติล้มลงในความบาปนั้นทำให้ทุกสิ่งที่ทรงสร้างต้องเสื่อมลงและมัวหมองไป เปาโลอธิบายสถานการณ์นี้ในโรม 8:20-22

ส่วนที่เหลือในประวัติศาสตร์ก็เป็นช่วงเวลาแห่งการไถ่ โดยในยุคนี้พระเจ้ากำลังทำงานเพื่อฟื้นฟูมนุษยชาติให้กลับสู่สภาพสมบูรณ์ และทำงานผ่านมนุษยชาติเพื่อฟื้นฟูทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างให้กลับสู่สภาพงดงามดั้งเดิม ในบั้นปลายแห่งยุคของการทรงไถ่ ฟาสาวรรคใหม่และแผ่นดินโลกใหม่จะถูกสถาปนาขึ้น ตามที่เราอ่านพบในอิสยาห์ 65:17 และ 66:22; 2 เปโตร 3:13; และวิวรณ์ 21:1 การไถ่มนุษยชาติและทุกสิ่งที่ทรงสร้าง เป็นพระประสงค์ที่พระเจ้าตั้งไว้สำหรับคริสตจักรของพระองค์เสมอมา ทั้งในยุคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่

ในยุคปัจจุบัน คริสตจักรก็ยังคงบากบั่น ไปสู่จุดมุ่งหมายแห่งการฟื้นฟูสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้าง เมื่อดูตามลำดับความสำคัญตามที่พันธสัญญาใหม่สอน สิ่งสำคัญที่เราทำก็คือการเผยแผ่พระกิตติคุณ เพราะเรารู้ว่าทุกคนที่มารู้จักพระคริสต์ ก็หมายถึงเราเข้าไปใกล้บั้นปลายของยุคแห่งการไถ่ไปอีกหนึ่งก้าว อีกสิ่งหนึ่งที่เราทำก็คือการดำเนินชีวิตคริสเตียนในโลกนี้ โดยการสำแดงความรักของพระคริสต์แก่เพื่อนบ้านของเรา และโดยการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมรอบตัวเราให้สะท้อนพระสิริพระเกียรติ และบุคลิกภาพของพระผู้เป็นเจ้า และเราทำเช่นนี้โดยหวังและอธิษฐานให้วันนั้นมาถึงคือวันที่พระเยซูจะเสด็จมาเพื่อปฏิบัติพันธกิจแห่งการไถ่ให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์

ประเด็นที่สองของความต่อเนื่องระหว่างคริสตจักรในพันธสัญญาเดิมและคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ที่เกิดขึ้นในสมัยปัจจุบัน ได้แก่การที่ชุมชนชนทั้งสองของพระเจ้านั้นประกอบไปด้วยทั้งผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อ

ผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อ

เราต้องเข้าใจว่า ไม่ว่าในยุคพันธสัญญาเดิมหรือพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรของพระเจ้าก็ไม่เคยเพียบพร้อมสมบูรณ์ ในยุคพันธสัญญาเดิมนั้น ชาวอิสราเอลสมัยโบราณบางคนก็สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและได้รับพระพร แต่ก็มีหลายคนที่ยกบฏต่อพระเจ้า ไม่เชื่อฟังพระองค์ จึงต้องตกอยู่ภายใต้คำสาปของพระองค์ เราเห็นภาพนี้ตลอดทั้งพันธสัญญาเดิม แต่ที่ชัดเจนที่สุดน่าจะเป็นบทสรุปของพันธสัญญาแห่งพระพรและคำแช่งสาปของพระเจ้า ตามที่เราอ่านพบในเลวีนิติ 26 และเฉลยธรรมบัญญัติ 27-30

และลักษณะเดียวกันนี้ก็จริงกับชุมชนผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ หรือคริสตจักรในยุคพันธสัญญาใหม่ ปัจจุบัน ในคริสตจักรของเรา ก็มีทั้งผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อปะปนกัน ยกตัวอย่างเช่น ในสมัยของพระเยซู ยูดาสก็เป็นผู้ไม่เชื่อที่อยู่ท่ามกลางอัครสาวก ยอห์น 6:70-71 สอนเราอย่างเจาะจงในเรื่องนี้ โดยเราเห็น ได้ชัดเจนจากการที่ยูดาสทรยศพระเยซู ธรรมชาติของคริสตจักรที่มีคนหลายประเภทปะปนกันยังคงเห็น ได้ชัดจากจดหมายที่มีไปถึงคริสตจักรต่าง ๆ ในวิวรณ์บทที่ 2-3 พระธรรมวิวรณ์สองบทนี้คาดหวังให้ผู้เชื่อแท้ในคริสตจักรต้องบากบั่น กระทำกิจต่าง ๆ ให้สำเร็จ นอกจากนั้น ยังเตือนอีกว่าผู้ที่ไม่ยอมบากบั่นก็แสดงถึงจิตใจที่ปราศจากความเชื่อ และหลายตอนในพระธรรม 1 ยอห์น ก็เน้นถึงการแยกแยะระหว่างผู้เชื่อแท้และผู้เชื่อเทียมในคริสตจักร นอกเหนือจากนี้ พระธรรมอีกหลายตอนก็เตือนเกี่ยวกับผู้สอนเท็จในคริสตจักร หรือหนุ่ใจผู้ที่ยืนยันความเชื่อให้ปากเพียรจนถึงที่สุดเพื่อพิสูจน์ความเชื่อของตน

ใน 2 โครินธ์ 13:5 เปาโลประกาศยอมรับสังขรณ์นี้และหนุ่ใจให้คนพินิจพิเคราะห์ในเรื่องนี้ ให้เราลองฟังสิ่งที่เปาโลกล่าว:

จงตรวจสอบพวกท่านเองเถิดว่า พวกท่านอยู่ในความเชื่อนั้นหรือไม่ จงพิสูจน์พวกท่านเองเถิด พวกท่านไม่รู้จักตัวพวกท่านเองหรือว่า พระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่ในพวกท่าน ยกเว้นพวกท่านเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง (2 โครินธ์ 13:5)

เปาโลต้องการให้ทุกคนเข้าใจว่า สิ่งต่าง ๆ เช่น การเป็นสมาชิกคริสตจักร การรับบัพติศมา การกล่าวคำยืนยันความเชื่ออย่างหนักแน่น ไม่ได้เป็นสัญญาณของการมีความเชื่อในความรอดโดยพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง เพราะหลายคนที่ไม่เคยมีความเชื่อในพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริงก็กระทำสิ่งเดียวกันนี้ได้ ดังนั้น เปาโลจึงหนุนใจให้คนในคริสตจักรสำรวจตนเอง เพื่อให้มั่นใจว่าเขาจะได้รับความรอดเพราะเขาวางใจในพระคริสต์จริง ๆ

แน่นอนที่สุด ในฐานะมนุษย์ เราไม่สามารถรู้สภาพจิตใจของผู้อื่นได้ เราเพียงแต่เห็นการกระทำและได้ยินคำพูดของเขาเท่านั้น ฉะนั้นจึงเป็นไปได้ที่เราจะตัดสินได้ว่าคนใดเป็นผู้เชื่อแท้ แต่การที่เรารู้ว่าอาจมีผู้ไม่เชื่อท่ามกลางชุมชนนมชนของเรานั้น ก็น่าจะส่งผลต่อวิธีที่เรามองตนเองและผู้อื่นในคริสตจักร เราควรระลึกเสมอที่จะสอนและประกาศพระกิตติคุณอย่างสม่ำเสมอต่อทุกคนในคริสตจักร เพื่อช่วยผู้ที่ยังไม่เชื่อให้ได้รับความรอดถึงแม้เราจะไม่รู้ว่าคนเหล่านั้นเป็นใครก็ตาม เราควรยินดีที่จะต้อนรับคนเหล่านั้นในคริสตจักร ผู้ซึ่งกำลังแสวงหาพระเจ้า ถึงแม้เขายังไม่ได้วางใจในพระคริสต์ก็ตาม แทนที่จะบั่นทอนจิตใจเขา จนเขาไม่ยอมมาโบสถ์ และเราควรอดทนต่อผู้อื่น โดยตระหนักเสมอว่าความเชื่อและวุฒิภาวะทางจิตวิญญาณนั้นแตกต่างกันอย่างมาก แม้ท่ามกลางคนเหล่านั้นที่อยู่ในคริสตจักรเป็นเวลานานแล้วก็ตาม

ประเด็นที่สามเกี่ยวกับความต่อเนื่องระหว่างคริสตจักรในพันธสัญญาเดิมและคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ ได้แก่การที่คริสตจักรทั้งสองยุคมีพันธลักษณะเดียวกันต่อพระเจ้า

พันธะ

ประชากรของพระเจ้าทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่มีหน้าที่ที่จะรักพระเจ้า ขยายราชอาณาจักรของพระองค์ไปทั่วโลก และนำพระสิริมาสู่พระองค์ เมื่อพูดถึงการรักพระเจ้า เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5-6 สอนคริสตจักรในยุคพันธสัญญาเดิมให้รักพระเจ้า และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์สุดหัวใจ

ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าเรียกร้องให้คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่รักพระองค์และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ พระเยซูสอนในมัทธิว 22:37 ว่า การรักพระเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจเป็นบัญญัติข้อใหญ่ที่สุด ยอห์นก็ได้กล่าวทำนองเดียวกันใน 1 ยอห์น 5:3 ว่า การรักพระเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจก็นำมาซึ่งการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์อย่างสุดจิตสุดใจเช่นกัน

หนึ่งในคำถามที่หลายคนมักถาม ก็คือ จำเป็นหรือไม่ที่คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ต้องรักษาบัญญัติในพันธสัญญาเดิม ไม่ต้องสงสัยว่าคำตอบก็คือ ต้อง และ ไม่ต้องที่ไม่ต้องรักษานั้น หมายถึงคำสั่งเฉพาะเจาะจงต่าง ๆ ที่พบได้ใน “โทราห์” (พระวจนะห้าเล่มแรก) ในพันธสัญญาเดิม ซึ่งถูกถอดถอนจากเราแล้ว เช่น เราไม่จำเป็นต้องให้ลูกชายของเราเข้าสู่หนัด เราไม่จำเป็นต้องไปวิหารปีละสามครั้ง เราไม่จำเป็นต้องทำอีกหลายสิ่งหลายอย่าง จริง ๆ แล้ว นี่คือนิสัยที่สกาในกรุงเยรูซาเล็ม ได้อภิปรายกัน ซึ่งมีบันทึกอยู่ในกิจการบทที่ 15 แต่ในอีกด้านก็คือ อะไรคือเจตนาของ “โทราห์” ในพันธสัญญาเดิม? ถ้ามองในประเด็นที่ว่า “โทราห์” นั้นเปิดเผยให้เราไปถึงบุคลิกภาพและธรรมชาติของพระเจ้า รวมทั้งบุคลิกภาพและธรรมชาติที่พระเจ้าคาดหวังให้เราแบ่งปันกับคนอื่นแล้วละก็ แน่ชอน ในประเด็นนี้ “โทราห์” ก็ยังคงต้องใช้กับชีวิตของเรา และข้าพเจ้าคิดว่าท่านก็ได้เห็นแล้วในจดหมายฝากของเปาโล เปาโลสามารถกล่าวกับคนที่อ่านจดหมายของท่านว่า “ไม่เลย ท่านมีอิสราเอลแล้ว ท่านไม่จำเป็นต้องทำตามบัญญัติเหล่านั้น และในเมื่อท่านเป็นอิสราเอล แน่ชอน ท่านก็จะไม่ขโมย ท่านก็จะไม่โกหก ท่านก็จะไม่โลภสิ่งของของคนอื่น ท่านก็จะไม่ประพฤติผิดประเวณี” ฉะนั้น คำถามก็คือ จำเป็นหรือไม่ที่คริสเตียนจะต้องถือรักษาบัญญัติใน “โทราห์” เพื่อได้รับความรอด? ไม่จำเป็นอย่างแนบเนียน แต่ในฐานะผู้ที่ เป็นอิสราเอลเพราะได้รับการช่วยให้รอดแล้ว เราถูกคาดหวังให้แบ่งปันและสำแดง

ชีวิตของพระเจ้าหรือไม่? ใช้อย่างแน่นอน

—ดร. จอห์น ออสวอลท์

เราสังเกตเห็นประชากรของพระเจ้าทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่จำเป็นต้องขยายแผ่นดินของพระเจ้า จากปฐมกาล 17:4-5 ประชากรของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิมรู้ว่าพระเจ้าได้สัญญากับอับราฮัมว่าจะให้ท่านเป็นบิดาของชนหลายชาติ และเปาโลได้สอนย้ำในโรม 4:13 ว่าคนของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิมรู้ว่า โดยพระสัญญานี้ พวกเขามีพันธะที่จะขยายแผ่นดินของพระเจ้าไปทั่วทั้งโลกด้วยความเชื่อ ในลักษณะเดียวกัน คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ก็ปฏิบัติตามแผนการนี้โดยการนำชาวประเสริฐไปสู่ทุกชนชาติ ตามที่พระเยซูได้ประทานพระมหาบัญชาแก่ คริสตจักร หรือสาวกของพระองค์ ในมัทธิว 28:19:

เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ โดยให้บัพติศมาพวกเขา ในพระนามของพระบิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มัทธิว 28:19)

พันธะที่สามที่ชาวอิสราเอลแห่งพันธสัญญาเดิมและคริสตจักรแห่งพันธสัญญาใหม่มีร่วมกันก็คือการถวายเกียรติแด่พระเจ้า สำหรับคนของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิมนั้น เราเห็นพันธะนี้จากสดุดี 86:12 และ 115:18 รวมทั้งข้อความในพันธสัญญาใหม่ที่บรรยายถึงโลกแห่งพันธสัญญาเดิม เช่น กิจการ 17:24-28 นอกจากนี้ พันธะดังกล่าวยังถูกสื่อออกมาทางอ้อมจากการที่เราถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า ดังที่เราได้เรียนรู้จากปฐมกาล 1:27 ในโลกแห่งพันธสัญญาเดิมนั้น พระฉายาลักษณ์เป็นอนุสรณ์ของกษัตริย์ และเป็นสิ่งที่เตือนใจประชากรให้รัก เชื่อฟัง และถวายเกียรติแด่กษัตริย์ ในฐานะที่เป็นพระฉายาของพระเจ้า มนุษย์ถูกออกแบบมาเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ และในท่านองเดียวกัน คริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ก็ต้องถวายเกียรติแด่พระเจ้า เรื่องนี้ถูกสอนใน 1 โครินธ์ 10:31; 1 เปโตร 4:11; วิวรณ์ 4:11; และตอนอื่น ๆ อีกหลายตอน

ความรับผิดชอบต่าง ๆ ที่พระเจ้าประทานแก่คริสตจักรนั้นไม่ใช่ภาระ เพราะเมื่อเราอยู่ในพระคริสต์ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ภาระอย่างแน่นอน ถ้าเราต้องยืนเบื้องหน้าพระพักตร์พระเจ้าด้วยความดีความชอบของเราเองแล้วละก็ เราก็จะถูกบดขยี้ด้วยภาระอันหนักอึ้งของเราเอง แต่ในพระคริสต์ ผู้เชื่อที่แท้จริงในคริสตจักรก็เป็นอิสระจากการถูกกล่าวโทษ และสามารถปฏิบัติงานต่อไปเพื่อขยายแผ่นดินของพระเจ้า รักษาบัพติศมาของพระองค์ และถวายเกียรติแด่พระองค์ โดยไม่ต้องกลัวความล้มเหลว จริง ๆ แล้ว พระเจ้าได้รับประกันความสำเร็จในบั้นปลายไว้แล้ว แม้เราจะเผชิญอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นชั่วครั้งชั่วคราว แต่ประวัติศาสตร์ก็กำลังก้าวไปสู่ชัยชนะอันไม่มีใครหยุดยั้งได้ของพระเจ้า และอย่างก้าวสู่ชัยชนะนั้นได้ ก็ดำเนินไปโดยผ่านคริสตจักรนั่นเอง ดังนั้น ยิ่งเราเชื่อฟังมากเพียงใด ยิ่งเรารักษาพันธะของเราเพียงใด พระเจ้าก็จะนำแผ่นดินของพระองค์ไปสู่สง่าราศีอันสมบูรณ์เร็วยิ่งขึ้นเท่านั้น

เมื่อเราได้เห็นแล้วว่าคริสตจักรถูกพัฒนาขึ้นโดยผ่านขั้นตอนเบื้องต้นจากพันธสัญญาเดิมเข้าสู่รูปแบบที่พระเยซูรับรองในพันธสัญญาใหม่ ก็ชัดเจนว่าพระเจ้าได้ให้การรับรองคริสตจักรอย่างเต็มขนาด คริสตจักรดำรงอยู่ได้เพราะพระเจ้าต้องการให้ดำรงอยู่ เพราะคริสตจักรปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระองค์ คริสตจักรจึงไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น และไม่ใช่เรื่องที่เกิดจากคำสอนของพระคัมภีร์ คริสตจักรนั้นเป็นเจ้าของและพระกายของพระคริสต์ เป็นที่รักของพระเจ้า เพื่อที่ศตวรรษปรณินิบัติ และถวายพระสิริแด่พระองค์

เมื่อเราเข้าใจการที่คริสตจักรได้รับการรับรองจากพระเจ้าแล้ว เราก็จะศึกษาต่อไปในหัวข้อหลักที่สอง นั่นคือ ข้อเท็จจริงที่ว่าคริสตจักรเป็นคริสตจักรที่บริสุทธิ์

บริสุทธิ์

พระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่มใช้คำหลายคำแตกต่างกันเพื่อกล่าวถึงแนวคิดของความบริสุทธิ์ ในพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรถูกบรรยายว่า “บริสุทธิ์” หรือ “ถูกชำระ” และบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของ คริสตจักรก็ถูกเรียกว่า “บริสุทธิ์ชน” ทั้งสามคำนี้ คือ “บริสุทธิ์” “ถูกชำระ” และ “บริสุทธิ์ชน” มาจากคำ กลุ่มเดียวกันในภาษากรีก คำว่า “บริสุทธิ์” แปลมาจากคำคุณศัพท์ “ฮาจิออส” (*Hagios*) คำว่า “ถูกชำระ” มาจากคำกริยา “ฮาจิอาไซ” (*Hagiazō*) ซึ่งมีความหมายว่า “ทำให้บริสุทธิ์” และคำว่า “บริสุทธิ์ชน” มาจากคำนาม “ฮาจิออส” (*Hagios*) ซึ่งหมายถึง “คนที่บริสุทธิ์”

ในพันธสัญญาเดิม แนวคิดเดียวกันนี้ถูกนำเสนอผ่านคำภาษาฮีบรู เช่น คำคุณศัพท์ “คาดอช” (*Qadosh*) ซึ่งแปลว่า “บริสุทธิ์” คำกริยา “คาดาซ” (*Qdash*) ซึ่งแปลว่า “ทำให้บริสุทธิ์” และคำนาม “โคเดช” (*Qodesh*) ซึ่งแปลว่า “คนที่บริสุทธิ์”

เมื่อเราพูดถึงความบริสุทธิ์ คริสเตียนหลายคนค้นคว้ากับความคิดที่ว่า ความบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ทำให้พระเจ้าแตกต่างจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง เรามักจะกล่าวว่า ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าคือ พระลักษณะที่ทำให้พระองค์แยกต่างหาก หรือแตกต่าง จากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างอย่างสิ้นเชิง แต่พระคัมภีร์ไม่ได้มีความหมายเดียว เมื่อใช้คำว่า “บริสุทธิ์” พระคัมภีร์กล่าวถึงทั้งสิ่งมีชีวิตและวัตถุต่าง ๆ ที่มีลักษณะพิเศษในการสะท้อนความบริสุทธิ์ของพระเจ้าว่า “บริสุทธิ์” ด้วยเช่นกัน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตจึงได้กล่าวว่าคริสตจักรบริสุทธิ์ ด้วยความหมายเช่นนี้

เราจะพิจารณาประเด็นที่ว่าคริสตจักรบริสุทธิ์ในสองด้าน หนึ่ง เราจะสำรวจนิยามของคำว่า “บริสุทธิ์” และสอง เราจะใช้คำนิยามนี้เพื่อชี้ถึงบุคคลที่บริสุทธิ์ เราจะเริ่มด้วยคำนิยามของคำว่า “บริสุทธิ์” ตามพระคัมภีร์

คำนิยาม

ในพระคัมภีร์นั้น แนวคิดเรื่องความบริสุทธิ์ค่อนข้างซับซ้อน แต่ก็ชัดเจนที่จะกล่าวว่า เมื่อพระคัมภีร์กล่าวถึงคนบางคนหรือบางสิ่งว่า “บริสุทธิ์” นั้น ความหมายพื้นฐานที่สุดก็คือ สิ่งที่ถูกกล่าวถึงนั้น “บริสุทธิ์ในเชิงศีลธรรม” และสัมพันธ์กับความรู้สึกของคำว่า “บริสุทธิ์” นี้หมายถึงคน หรือ สิ่งของที่ถูกแยกไว้เป็นพิเศษเพื่อใช้ในการปรนนิบัติพระเจ้า

ให้เราศึกษาคำนิยามนี้ในทั้งสองนัยยะ โดยเริ่มด้วยความหมายที่ว่า “บริสุทธิ์เชิงศีลธรรม” เมื่อเราพูดว่าคนหนึ่งหรือสิ่งหนึ่ง “บริสุทธิ์เชิงศีลธรรม” ความหมายของเราก็คือ ผู้นั้นหรือสิ่งนั้น ปราศจากบาปและความเสื่อมทรามใด ๆ ในความหมายของความบริสุทธิ์เชิงศีลธรรมนี้ ความบริสุทธิ์ดังกล่าวมีรากฐานในบุคลิกของพระเจ้า พระวจนะหลายตอนบรรยายว่าพระเจ้าเป็นผู้เดียวที่บริสุทธิ์ เช่น 2 พงศ์กษัตริย์ 19:22; สุภาษิต 9:10; อิสยาห์ 30:11-15; และ 1 ยอห์น 2:20

ไม่ใช่แค่พระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าเรา ไม่ใช่แค่พระเจ้าไร้ขีดจำกัดและเรามีขีดจำกัด แต่ประเด็นก็คือพระองค์สูงส่งในด้านศีลธรรมมากกว่าเรา ในพระองค์ไม่มีความผิด และไม่มีเงาที่เลื่อนลอยไปมา ในพระองค์ไม่มีอารมณ์ชั่ววูบอันชั่วร้ายหรือแนวโน้มที่จะกระทำความผิด ในพระองค์ไม่มีอารมณ์หรือความอยากทำสิ่งชั่วร้ายแม้แต่ชนิดเดียว

—ดร. เจ ลีคอน ดันแคน จูเนียร์ ที่สาม

เนื่องจากพระเจ้าบริสุทธิ์ที่สุด สิ่งใดก็ตามที่แปดเปื้อนบาปที่เข้ามาใกล้พระองค์ก็ต้องตกอยู่ในภายใต้การพิพากษาและพระพิโรธของพระองค์ เราพบเงื่อนไขในพระวจนะหลายตอน เช่น 1 ซามูเอล 6:20; 2 พงศ์กษัตริย์ 24:3; และฮีบรู 12:14 ถึงแม้พระเจ้าอาจยับยั้งการพิพากษาไว้ระยะหนึ่ง แต่ในที่สุดแล้ว ความบริสุทธิ์ของพระองค์ก็จะทำลายคนเหล่านั้นที่ความบาปของเขายังไม่ได้

ถูกจัดการ ด้วยเหตุนี้ ผู้ใดหรือสิ่งใดก็ตามที่จะเข้าเฝ้าพระองค์ จึงต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อเป็นตัวอย่าง ให้เราศึกษาถ้อยคำของอิสยาห์ในอิสยาห์ 6:3-7

และพวกเสราฟิมก็ร้องต่อกันและกัน และกล่าวว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยสง่าราศีของพระองค์” และรากฐานทั้งหลายของธรณีประตูกิ่งสนสะเทือนด้วยเสียงของผู้ที่ร้อง และพระนิเวศนั้นก็เต็มไปด้วยควัน แล้วข้าพเจ้าได้กล่าวว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าถูกตัดดอกแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนที่มิริมฝีปากที่ไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในท่ามกลางประชากรที่มิริมฝีปากที่ไม่สะอาด เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา” แล้วตนหนึ่งในพวกเสราฟิมบินมาหาข้าพเจ้า โดยมีถ่านเพลิงอันหนึ่งในมือของตน ซึ่งท่านได้เอามาด้วยคีมคีบจากแท่นบูชา และท่านวางถ่านเพลิงนั้นบนปากของข้าพเจ้า และกล่าวว่า “ดูเถิด สิ่งนี้ได้แตะต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว และความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกเอาออกไปเสีย และบาปของเจ้าก็ถูกชำระแล้ว” (อิสยาห์ 6:3-7)

ในพระวจนะตอนนี้ อิสยาห์กล่าวว่าท่านจะถูกทำลายต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ เนื่องจากความบาปหรือความผิดของท่าน ฉะนั้น เสราฟิม หนึ่งในทูตสวรรค์ที่ปรนนิบัติพระเจ้า จึงชำระบาปของอิสยาห์ด้วยถ่านที่ยังมีไฟลุกอยู่ ซึ่งนำมาจากแท่นบูชาบริสุทธิ์ของพระเจ้า ด้วยการชำระนี้

อิสยาห์จึงบริสุทธิ์ปราศจากบาป ท่านถูกทำให้บริสุทธิ์นั่นเอง และเนื่องจากความบริสุทธิ์ที่ท่านได้รับใหม่นี้ ท่านจึงสามารถยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดยไม่ล้มลงภายใต้การถูกพิพากษา

จากที่เราเห็นในอิสยาห์บทที่ 6 ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเป็นหนึ่งในพระลักษณะที่ถ่ายทอดได้ เป็นพระลักษณะที่บ่งบอกความเป็นพระองค์อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถบ่งบอกลักษณะของสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างว่ามีลักษณะดังกล่าวด้วยแม้จะมีขีดจำกัด ธรรมชาติบริสุทธิ์ซึ่งถ่ายทอดได้นั้น เป็นหลักการพื้นฐานในพระคัมภีร์หลายข้อที่บัญญัติให้ต้องมีชีวิตบริสุทธิ์ เช่น เอเฟซัส 1:4; ฮีบรู 12:14; และ 1 เปโตร 1:15-16 เราจำเป็นต้องพากเพียรที่จะบริสุทธิ์ทางศีลธรรมเหมือนพระเจ้า แน่نون ถ้าเราพึ่งพาความเข้มแข็งของเราเอง ความพยายามของเราจะไม่มีวันสัมฤทธิ์ผล แต่พระคริสต์เองนั้นทรงบริสุทธิ์ทางศีลธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ และเมื่อเราอยู่ในพระองค์ ความชอบธรรมของพระองค์ก็ถูกประทานแก่เรา และเราจึงถูกนับว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ที่สุดปราศจากบาปและความเสื่อมทรามอย่างสิ้นเชิง

แม้คนที่สองสำหรับนิยามคำว่า “บริสุทธิ์” คือ การกล่าวถึงลักษณะของคนหรือสิ่งของที่ถูกเลือกสรรไว้ต่างหากเพื่อใช้ในการปรนนิบัติพระเจ้าเป็นการพิเศษ ในความหมายนี้ สิ่งของก็สามารถบริสุทธิ์ได้ถึงแม้จะ ไม่มีความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมก็ตาม เพื่อเป็นตัวอย่าง เราจะฟังสิ่งที่เปาโลอธิบายใน 1 โครินธ์ 7:14:

ด้วยว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์โดยทางภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์โดยทางสามี มิฉะนั้นลูก ๆ ของพวกท่านก็เป็นมลทิน แต่บัดนี้ลูกเหล่านั้นก็บริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 7:14)

ในข้อนี้ เปาโลกล่าวว่า เมื่อผู้เชื่อสมรสกับผู้ไม่เชื่อ คนที่ไม่เชื่อนั้นก็ถูกทำให้บริสุทธิ์ หรือบางฉบับแปลโดยใช้คำว่า ผู้ไม่เชื่อนั้น “ก็ได้รับการชำระ” หลักการนี้ก็คือ ผู้ไม่เชื่อนั้นก็ถูกนับว่าอยู่กับพระเจ้าและเป็นประโยชน์สำหรับการรับใช้พระองค์ ถึงแม้ผู้ที่ไม่เชื่อนั้นจะยังไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ทางศีลธรรมโดยพระเจ้าผ่านทางพระคริสต์ก็ตาม

คริสเตียนบางคนรู้สึกแปลกใจเมื่อคิดว่าพระเจ้าได้แยกผู้ไม่สมบูรณ์และไม่บริสุทธิ์ไว้เพื่อกิจการของพระองค์ แต่ถ้าเราคิดให้รอบคอบ เราจะเห็นว่าพระคัมภีร์บันทึกตัวอย่างมากมายของผู้ไม่เชื่อที่พระเจ้าได้แยกไว้เพื่อทำพระประสงค์ของพระองค์ให้สำเร็จ ตัวอย่างที่เด่นชัดที่สุดเกี่ยวกับ

เรื่องนี้ก็คือการที่สาวกคนหนึ่ง คือ ยูดาส ได้ทรยศพระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าของและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ตามที่พระเยซูสอนนั้น ยูดาสถูกเลือกไว้แล้วเพื่อวัตถุประสงค์นั้น และการที่ยูดาสทรยศนั้นก็นำไปสู่การถวายเครื่องบูชาที่บริสุทธิ์ที่สุดเท่าที่เคยมีการถวายแด่พระเจ้า นั่นคือ การสิ้นพระชนม์อันล้ำค่าของพระบุตรของพระองค์ และถ้าพระเจ้าสามารถใช้แม้กระทั่งผู้ไม่เชื่อที่เลวทรามที่สุดเพื่อปรนนิบัติพระองค์แล้ว พระองค์จะได้รับสง่าราศีเพียงใดจากการปรนนิบัติอย่างพิเศษของวิสุทธิชนผู้รักพระองค์?

เราได้เห็นแล้วว่าแนวคิดเรื่องความบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์มีหลายมิติ ฉะนั้น เราจึงต้องระมัดระวังอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจว่าพระคัมภีร์หมายความว่าอย่างไรเมื่อใช้คำว่า “บริสุทธิ์” “ได้รับการชำระ” หรือแม้แต่ “วิสุทธิชน” เพื่อกล่าวถึงลักษณะของคริสตจักร บางครั้ง พระคัมภีร์เรียกร้องให้เราใส่ใจว่า การที่ผู้เชื่อแท้ในคริสตจักรมีความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมนั้น ก็เป็นผลมาจากความบริสุทธิ์ที่พระคริสต์ได้ประทานแก่เขา แต่ในบางครั้ง พระคัมภีร์ก็กล่าวถึงบุคคลที่ถูกแยกออกจากโลกนี้เพื่อการปรนนิบัติพระเจ้าอย่างเป็นพิเศษ แม้ว่าเขาจะไม่ใช่ผู้เชื่อแท้ก็ตาม และในบางกรณี พระคัมภีร์ก็หมายถึงผู้เชื่อแท้ที่ถูกคัดเลือกไว้เพื่อปรนนิบัติพระเจ้าด้วยวิธีพิเศษ

แต่ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตาม สิ่งหนึ่งที่เรารู้ก็คือ ทุกสิ่งและทุกคนที่บริสุทธิ์ก็มีความพิเศษสำหรับพระเจ้า เราอย่าเกรงพระนามของพระเจ้า และไม่เอ่ยพระนามของพระองค์อย่างพล่อย ๆ เพราะพระนามของพระองค์บริสุทธิ์ เรายอมเชื่อฟังพระคัมภีร์เพราะพระคัมภีร์เป็นพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ของเรา เราเคารพและบากบั่นที่จะมีความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมในทุกมิติของชีวิต เพราะเรารู้ว่าพระเจ้าทรงเรียกเราให้มีชีวิตที่บริสุทธิ์ และเรามีส่วนร่วมและเชื่อฟังคริสตจักรบริสุทธิ์ของพระองค์ ที่ใดก็ตามที่เราเห็นความบริสุทธิ์ เราก็รับรู้ถึงพระหัตถ์ของพระเจ้า และเราก็ระมัดระวังเป็นพิเศษที่จะปฏิบัติต่อสิ่งนั้นด้วยความเคารพที่มาจากพระองค์

เมื่อเราเข้าใจนิยามของคำว่า “บริสุทธิ์” แล้ว เราก็จะสำรวจอัตลักษณ์ของคนที่บริสุทธิ์

คน

กล่าวโดยกว้าง ๆ เมื่อพระคัมภีร์เรียกมนุษย์ว่า “บริสุทธิ์” ก็ต่อเมื่อมนุษย์ถูกแยกออกจากโลกนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรนนิบัติพระเจ้าเป็นพิเศษ ตัวอย่างก็คือ ชนชาติอิสราเอลทั้งหมดในยุคพันธสัญญาเดิมถูกเรียกว่า “บริสุทธิ์” เสมอ เนื่องจากพระเจ้าได้เข้าส่วนในพันธสัญญากับชนชาตินั้น ประเด็นนี้เราเห็นได้จากพระวจนะ เช่น อพยพ 19:5-6; เฉลยธรรมบัญญัติ 7:6-9 และ 28:9; และ เอเศเคียล 37:26-28

และแนวคิดสำคัญนี้ก็ต่อเมื่อมาถึงคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ เช่น ลูกา 1:72 กล่าวว่าพระเยซูได้เสด็จมา เพื่อให้พันธสัญญาบริสุทธิ์ของพระเจ้าสำเร็จ และเนื่องจากคริสตจักรนั้นถูกมองว่าเป็นชนชาติอิสราเอลที่ถูกสร้างและรื้อฟื้นขึ้นใหม่ตามพันธสัญญา คริสตจักรจึงถูกเรียกว่าบริสุทธิ์ พระวจนะที่กล่าวเช่นนี้ได้แก่โคโลสี 3:12; ฮีบรู 10:29; และอีกหลายตอน ให้เราศึกษาตัวอย่างหนึ่งจากคำกล่าวของเปโตรต่อคริสตจักรในพันธสัญญาใหม่ใน 1 เปโตร 2:9:

แต่พวกท่านเป็นชั่วอายุที่ทรงเลือกสรรไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติอันบริสุทธิ์ เป็นชนชาติอันประหลาด เพื่อพวกท่านจะได้สำแดงบรรดาคำสรรเสริญของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกพวกท่านให้ออกมาจากความมืด เข้าสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์ (1 เปโตร 2:9)

ในข้อนี้ เปโตรยกข้อความจากพันธสัญญาเดิมที่กล่าวถึงความบริสุทธิ์ของชนชาติอิสราเอล แต่เปโตรใช้ข้อความนี้เพื่อกล่าวถึงคริสตจักร ประเด็นของเปโตรก็คือ คริสตจักรทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ก็เป็นกลุ่มชนบริสุทธิ์กลุ่มเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม เราทราบดีแล้วว่าไม่ใช่ทุกคนในอิสราเอลหรือในคริสตจักรแห่งพันธสัญญาใหม่เป็นผู้เชื่ออย่างแท้จริง แม้กระนั้นก็ตาม คนเหล่านั้นทั้งสิ้นถูกมองว่าบริสุทธิ์ เนื่องจากพวกเขา

เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า นั่นคือ เขาอยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้านั่นเอง สำหรับผู้เชื่อในชุมชนแห่งพันธสัญญานั้น ความบริสุทธิ์ของพวกเขาสูงกว่าความบริสุทธิ์ของผู้ที่ไม่เชื่อ ผู้ไม่เชื่อนั้นถูกเรียกว่าบริสุทธิ์เพียงเพราะว่าเขาถูกแยกไว้เพื่อกิจการบางอย่างของพระเจ้า แต่ผู้เชื่อนั้นบริสุทธิ์ไม่ใช่เพียงเพราะว่าเขาถูกแยกไว้ แต่เพราะว่าในพระคริสต์ พวกเขาบริสุทธิ์ในทางศีลธรรมและเชื่อฟังพระเจ้าด้วย แน่ใจว่าเป้าหมายก็คือ เพื่อให้ชุมชนแห่งพันธสัญญาทั้งหมดที่มีความเชื่อ ให้ทุกคนสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ในทางศีลธรรม

วิธีหนึ่งที่ช่วยให้เราเข้าใจเรื่องคนบริสุทธิ์นั้น พบได้ในวิธีการดั้งเดิมในการแยกระหว่างคริสตจักรที่มองเห็นได้ และคริสตจักรที่มองไม่เห็น เราจะศึกษาคริสตจักรสองประเภทนี้ โดยเริ่มที่คริสตจักรที่มองเห็นได้ก่อน

คริสตจักรที่มองเห็นได้

คริสตจักรที่มองเห็นได้ ก็คือคริสตจักรที่เราเห็นได้ด้วยตา ซึ่งก็มีความหมายชัดเจนอยู่แล้ว ดังนั้น คริสตจักรที่มองเห็นได้ก็คือคนทั้งหลายที่อ้างว่าเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรในโลกนี้ ทุกกลุ่มทุกนิกายที่อ้างว่าเป็นผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ เป็นผู้ติดตามพระประสงค์และพระวาทะของพระเจ้าในโลกในปัจจุบัน ซึ่งรวมถึงคริสเตียนหลากหลายนิกาย ไม่จำเป็นว่าได้สังกัดนิกายเฉพาะใด ๆ แต่มองว่าตนเองเป็นผู้ที่ติดตามพระคริสต์

—ดร. มาร์ค สเตราสส์

ในเวลาที่มีการรวมตัวกันของคริสตจักรที่มองเห็นได้ ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีส่วนร่วมประจำในคริสตจักรที่รวมตัวกัน ไม่ว่าจะสภาวะในใจของคนเหล่านั้นเป็นอย่างไรก็ตาม ก็มีหลากหลายวิธีที่คนจะถูกนับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองเห็นได้ เขาอาจได้รับการยืนยันโดยพันธสัญญาของพระเจ้า เช่น โดยการรับบัพติศมาเหมือนอย่างพันธสัญญาใหม่ หรือการเข้าสวดนมัสการในพันธสัญญาเดิม หรือเขาอาจมีความเชื่อหรือประกาศความเชื่อในพระคริสต์ ในคริสตจักรที่ไม่ได้มีระบบสมาชิกอย่างเป็นทางการ หรือในคริสตจักรที่ไม่ได้มีพิธีกรรมยืนยันพันธสัญญา เช่นการให้บัพติศมา เขาอาจถูกนับเข้าเป็นสมาชิกแห่งพันธสัญญาเพียงเพราะเขาทำตามคำสอนในคริสตจักรอย่างเป็นทางการ หรือเพียงเพราะว่าเขามีพ่อแม่หรือคู่สมรสที่เชื่อในพระเจ้าเท่านั้น ตามที่เปาโลอธิบายใน 1 โครินธ์ 7:14

ตัวอย่างเช่น ในพันธสัญญาเดิม ประชาชาติอิสราเอลทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร ถึงแม้ไม่ใช่ทุกคนจะมีความเชื่อแห่งความรอด อย่างน้อยที่สุด พวกเขาทั้งหมดก็อยู่ในชนชาติเดียวกัน นอกเหนือจากนั้น ตามที่พระเจ้าบัญชาในปฐมกาล 17 พวกเขาทุกคนจึงได้รับการยืนยันว่าอยู่ในพันธสัญญาของพระเจ้าโดยการที่ชายทุกคนเข้ารับสวดนมัสการ

ในพันธสัญญาใหม่ เราก็มองเห็นภาพที่คล้ายกัน ทุกคนที่เป็นส่วนหนึ่งของการร่วมประชุมของคริสตจักรก็ถูกนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร เจอน ไซน์ รวมถึงทุกคนที่ได้ประกาศความเชื่อ ทุกคนที่ได้รับบัพติศมา ลูกหลานและคู่สมรสของผู้เชื่อ และมักรวมถึงคนรับใช้และทาสในครัวเรือนของเขาด้วย มีอยู่ตัวอย่างหนึ่ง เมื่อเปาโลเขียนจดหมายไปยังคริสตจักรต่าง ๆ นั้นท่านตั้งใจให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับคริสตจักรได้อ่านด้วย และจากคำหนุนใจของเปาโล ที่ให้คริสเตียนทดสอบตนเองเพื่อให้รู้ว่าเรามีความเชื่อที่แท้จริงหรือไม่ เราก็มองเห็นว่าเปาโลมีคำจดหมายเช่นกันว่า ภายในคริสตจักรจะมีผู้ที่ไม่เชื่อปะปนอยู่ด้วยดังจะเห็นได้จากพระวจนะ 2 โครินธ์ 13:5 พระเยซูก็คาดหมายอย่างเดียวกัน เมื่อพระองค์กล่าวคำอุปมาเกี่ยวกับข้าวสาลีและวัชพืชในมัทธิว 13:24-30 โดยพระองค์กล่าวว่าห้ามขับคนที่ไม่เชื่อออกจากคริสตจักร เราเห็นสิ่งเดียวกันในจดหมายที่ถูกส่งไปยังคริสตจักรต่าง ๆ ในวิวรณ์บทที่ 2 และ 3 ซึ่งพระเยซูหนุนใจพวกเขาเสมอให้เอาชนะการทดลองและอดทนจนถึงที่สุด และเราก็มองเห็นการเน้นในลักษณะเดียวกันในคำเตือนไม่ให้เราละเมิดพระ

สัญญาใหม่นี้ในพระวจนะ เช่น ฮีบรู 6:4-8 และ 10:29

ให้เราศึกษาตัวอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นถ้อยคำในฮีบรู 10:29:

พวกท่านคิดว่า เขาสมควรจะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้นสักเท่าใด ผู้ซึ่งได้เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้าให้อยู่ใต้ฝ่าเท้า และได้นับว่าพระโลหิตแห่งพันธสัญญา ซึ่งเขาถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้วโดยพระโลหิตนั้นว่า เป็นสิ่งไม่บริสุทธิ์ และได้ทำการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณแห่งพระคุณ (ฮีบรู 10:29)

ในข้อนี้ ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูบอกชัดเจนว่า คนที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพันธสัญญากับพระเจ้าแล้ว ก็อาจปฏิเสธพระเยซูคริสต์ได้ในภายหลัง และส่วนที่เหลือของบทนี้ก็กล่าวอย่างชัดเจนว่า บทลงโทษที่กล่าวถึง ณ ที่นี้ก็ถือการทรมานทุกขุทรมานชั่ววันรันดร์ในนรก

เป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องจำไว้เสมอว่า ในคริสตจักรที่มองเห็นได้นั้น จะมีทั้ง “ข้าสาธิตและข้าละมาน” เสมอ ตามที่พระเยซูตรัสไว้ คุณจะพบกับคนของพระเจ้าจริง ๆ และคนที่ดูเหมือนเป็นเช่นนั้นด้วย เช่นเดียวกันคุณจะมีสาวกที่สัตย์ซื่อต่อพระเยซู แต่ในขณะที่เดียวกันก็มียูดาสอยู่ท่ามกลางพวกเขาด้วย เปาโลก็มีเดมาส [ซึ่งเห็นแก่โลกและละทิ้งเปาโลไป] ของท่านเองท่ามกลางคนที่เปาโลถือว่าเป็นสาวกของท่าน ดังนั้นก็อาจกล่าวได้ว่า ก็จะมีคนลักษณะนี้เสมอในคริสตจักรท้องถิ่น ไม่ว่าที่ใด ๆ

—ดร. โดนัลด์ วิทนี

ลักษณะผสมผสานของคริสตจักรทางกายภาพเช่นนี้ หมายความว่าเราจำเป็นต้องระวังตัวเสมอจากการปฏิเสธความเชื่อและการกระทำผิดในคริสตจักร ในเวลาเดียวกัน ความบริสุทธิ์ของคริสตจักรก็ยังคงยืนหยัดอยู่ แม้ในยามที่มีผู้ไม่เชื่อเกี่ยวข้องกับพันธกิจรับใช้ต่าง ๆ ดังนั้น เราจึงให้เกียรติพิธีกรรมอันบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นโครงการบริสุทธิ์ของพระเจ้า และเราก็เคารพพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสมอ แม้ในยามที่มีการเทศนาอย่างไม่เอาไหน หรือเทศนาอย่างหน้าไหว้หลังหลอก ตามที่เปาโลสอนไว้ใน

ฟิลิปปี 1:14-18 ความบริสุทธิ์ของคริสตจักรเป็นทั้งคำเตือนไม่ให้มองตัวคริสตจักรแทนที่จะมองพระเจ้า และเป็นคำมั่นสัญญาว่าพระเจ้าจะใช้คริสตจักรอย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้จะมีความบาปและการไม่เชื่อของมนุษย์ก็ตาม

เมื่อเราเข้าใจลักษณะของคริสตจักรที่มองเห็นได้แล้ว ต่อไปเราจะพิจารณาความหมายของคริสตจักรที่เรามองไม่เห็น

คริสตจักรที่เรามองไม่เห็น

คริสตจักรที่มองเห็นได้เป็นการชุมนุมกันของผู้เชื่อในชุมชนท้องถิ่น และทุกหนแห่งทั่วโลกทุกวันอาทิตย์ และคริสตจักรที่มองเห็นได้นี้ ก็ประกอบด้วยคนเหล่านั้นที่ได้ประกาศความเชื่อ คนเหล่านั้นเองที่ได้มาพบกันและมีส่วนร่วมในพิธีกรรมบริสุทธิ์ ได้แก่บัพติศมาและมหาสนิท และโดยผ่านทางพิธีทั้งสองนี้ คนเหล่านั้นก็ได้แสดงชัดเจนว่า พวกเขาเป็นสมาชิกที่ปฏิบัติกิจกรรมของคริสตจักรที่มองเห็นได้ของพระเจ้า

—ดร. ไชมอน ไวเบิร์ต

ในขณะที่คริสตจักรที่มองเห็นได้ทางกายภาพนั้นได้รวมทุกคนที่เป็นส่วนหนึ่งในชุมชนแห่ง

พันธสัญญาของพระเจ้า แต่คริสตจักรที่มองไม่เห็นนั้นประกอบด้วยคนที่ได้เข้าส่วนกับพระคริสต์ในความรอด ด้วยเหตุนี้ บางครั้งคริสตจักรที่มองไม่เห็นนี้ จึงถูกเรียกว่า “คริสตจักรแท้” เราอาจนึกถึงคริสตจักรที่มองไม่เห็น ในฐานะคนกลุ่มเล็กกว่า ที่เป็นส่วนหนึ่งภายในคริสตจักรที่มองเห็นได้โดยทั่วไปแล้ว เราปฏิบัติต่อคนส่วนใหญ่ในคริสตจักรที่มองเห็น ได้เสมือนว่าทุกคนได้รับการช่วยให้รอดแล้วอย่างแท้จริง โดยยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้เขาไป แต่ความจริงก็คือ พระเจ้าเท่านั้นที่มองเห็นในจิตใจ ตามที่เราเห็นได้ในพระวจนะ เช่น สดุดี 44:21 และกิจการ 15:8 ฉะนั้น ในช่วงเวลานี้ในประวัติศาสตร์ พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถระบุได้อย่างแน่นอนที่สุดว่าใครเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองไม่เห็นนั้น ถึงแม้ในบทเรียนนี้เราจะเน้นถึงการที่คริสตจักรที่มองไม่เห็นไม่ได้ดำรงอยู่บนโลกนี้ในทุกช่วงเวลา แต่ก็สำคัญที่เราจะรับรู้ ว่า คริสตจักรที่มองไม่เห็นไม่ได้เน้นรวมถึงผู้เชื่อทุกคนที่เคยมีชีวิตอยู่ ทั้งก่อน และหลังจากที่พระคริสต์ได้มาทำพันธกิจในโลกนี้

โดยปกติ พระวจนะถูกเขียนโดยมุ่งไปที่คริสตจักรที่มองไม่เห็น ได้มากกว่าคริสตจักรที่มองเห็น แต่โดยทั่วไปแล้วก็จะยกผลประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่ผู้อ่าน ในประเด็นเรื่องความรอดของเขา แต่ก็มีข้อยกเว้นที่เราควรใส่ใจ เช่น 1 โครินธ์ 5 และ 1 ทิโมธี 1:19-20 นอกจากนี้จดหมายบางฉบับที่มีไปถึงคริสตจักรต่าง ๆ ในวิวรณ์ 2 และ 3 ก็ไม่ได้กล่าวถึงผู้รับสารในแง่มุมที่ดีนัก แต่ในภาพรวม ผู้เขียนพระวจนะต่างคาดหวังให้ผู้อ่านเชื่อและวางใจในพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์อย่างสัตย์ซื่อ เป้าหมายก็เพื่อให้ผู้เชื่อทุกคนได้รับการพิสูจน์ว่าสัตย์ซื่อ—เพื่อให้คริสตจักรที่มองเห็นได้ทั้งสิ้นกลายเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองไม่เห็นด้วย

เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะชำระคริสตจักรของพระองค์อย่างหมดจด พระองค์จะแยกผู้ไม่เชื่อทิ้งปวงออกไป เพื่อทั้งคริสตจักรที่มองไม่เห็นและคริสตจักรที่มองเห็นได้จะเหมือนกันทุกประการ พระวจนะที่กล่าวเช่นนี้ได้แก่ มัทธิว 7:21-23 และ 13:24-30; 1 โครินธ์ 3:12-15; และ 1 เปโตร 4:17-19 แต่กว่าจะถึงเวลานั้น พระเจ้าเป็นผู้เดียวที่รู้อย่างแน่นอนว่าผู้ใดเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองไม่เห็นนั้น

การที่ปัจจุบันเรามีคริสตจักรที่มองไม่เห็นอยู่ภายในคริสตจักรที่มองเห็น ได้นั้น มีนัยยะสำคัญหลายประการต่อทุกคนที่อ้างว่าเป็นคริสเตียน และนัยยะสำคัญที่สุดประการหนึ่งก็คือ คริสตจักรจำเป็นต้องได้รับฟังพระกิตติคุณอย่างสม่ำเสมอ เรารู้ว่าในคริสตจักรที่มองเห็น ได้นั้นก็มีผู้ไม่เชื่ออยู่ด้วย ซึ่งหมายความว่า การเป็นสมาชิกคริสตจักรอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะรับประกันความรอดของเราได้ ด้วยเหตุนี้ เราจึงจำเป็นต้องหมั่นสอนและเทศนาพระกิตติคุณแห่งการทรงไถ่ ไม่ใช่เพียงเพื่อตัวเราเองเท่านั้น แต่เพื่อผู้อื่นเช่นกัน เราต้องแน่ใจว่าผู้ไม่เชื่อท่ามกลางที่ประชุมของเราจะถูกเชื่อเชิญเข้ามาให้รู้จักพระคริสต์และเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองไม่เห็น

เมื่อหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตยืนยันว่าคริสตจักรนั้นบริสุทธิ์ ความหมาย คือ คริสตจักรนั้นอยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้า หมายความว่าคริสตจักรนั้นถูกแยกไว้ในฐานะประชากรพิเศษของพระเจ้า และถูกกำหนดไว้ เพื่อทิตตัวในการปรนนิบัติพระองค์ นอกจากนี้ หลักข้อเชื่อฯ ยังหมายความว่า เป้าหมายสูงสุดของคริสตจักรก็คือความบริสุทธิ์ด้านศีลธรรม จนถึงขั้นที่ว่า ประสพการณ์ในปัจจุบันของผู้เชื่อในคริสตจักรนั้นห่อหุ้มเขาไว้ในความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมของพระคริสต์ และนับจากจุดนี้ไป เมื่อเรายอมจำนนต่อพระบัญชาของพระเจ้า เราได้รับการชำระอยู่เสมอจากความบาปที่เรากระทำ และสิ่งนี้ทำให้ยิ่งเข้าใกล้เป้าหมายแห่งความบริสุทธิ์อันสมบูรณ์แบบที่พระเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับเรา

เราได้ศึกษาการที่พระเจ้าทรงรับรองคริสตจักร ซึ่งทำให้คริสตจักรมีความสำคัญและอำนาจ และแนวคิดที่ว่าคริสตจักรมีความบริสุทธิ์จำเพาะพระพักตร์พระเจ้าแล้ว เราก็พร้อมที่จะศึกษาหัวข้อที่สาม นั่นคือ การที่คริสตจักรมีความเป็นสากล

ความเป็นสากล

เราจะศึกษาความเป็นสากลของคริสตจักรในสามหัวข้อ หนึ่งในเราจะศึกษานิยามของคำว่า

“ความเป็นสากล” สอง เราจะพิจารณาความเป็นสากลของคริสตจักรที่มองเห็นได้ และสาม เราจะมุ่งความสนใจไปที่ความเป็นสากลของคริสตจักรที่มองไม่เห็น ให้เราเริ่มด้วยคำนิยามของคำว่า “ความเป็นสากล”

คำนิยาม

ตามที่เราได้ศึกษาในบทเรียนหนึ่งก่อนหน้า คำว่า “ความเป็นสากล” รวมถึงคริสเตียนทั้งหมดในทุกชุมชนผู้เชื่อ คำว่า “สากล” ในภาษาไทยแปลมาจากคำว่า “คาทอลิก” (Catholic) ในภาษาอังกฤษ ซึ่งแปลมาจากคำว่า “คาโทลิกัส” (Catholicus) ในภาษาละติน และคำนี้ก็พัฒนามาจากคำภาษากรีกที่ประกอบด้วยคำบุพบท “คาตา” (Kata) และคำคุณศัพท์ “โฮโลส” (Holos) ซึ่งมีความหมายว่า “ทั้งหมด” หรือ “ครบถ้วน” อีกต่อหนึ่ง ในภาษาอังกฤษ คำว่า “คาทอลิก” ไม่ได้หมายถึงศาสนาจักรโรมันคาทอลิกแต่อย่างใด แต่เป็นคำที่บรรยายถึงเอกภาพท่ามกลางคริสตจักรต่างๆ ที่ติดตามพระคริสต์อย่างสัตย์ซื่อ

ท่านคงจำได้จากบทเรียนก่อน ๆ ในบทเรียนชุดนี้ว่า รูปแบบของ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ที่เรามีในปัจจุบันพัฒนามาจากหลักข้อเชื่อเพื่อการรับบัพติศมาในสมัยแรก ๆ ในสมัยที่หลักข้อเชื่อเหล่านี้ถูกเขียนขึ้น คริสตจักรต่าง ๆ ทั่วโลกยังไม่ได้รวมตัวกันภายใต้องค์กรศาสนจักรที่ปกครองเหนือคริสตจักร ฉะนั้น เมื่อ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต กล่าวถึงความเป็นสากลของคริสตจักร ผู้เขียนก็ไม่ได้หมายถึงองค์กรใดที่ควบคุมชุมชนคริสเตียนทั้งหมด ตรงกันข้าม หลักข้อเชื่อ หมายถึงเอกภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งดำรงอยู่ท่ามกลางคริสตจักรที่ถูกตั้งทั้งปวง ถึงแม้จะแตกต่างกันในเชิงองค์กรก็ตาม ณ เวลานั้นในประวัติศาสตร์ คำว่า “คาทอลิก” (คริสตจักรสากล) หมายถึงคริสตจักรทั้งปวง คำนี้ถูกใช้เพื่อให้คำว่า “คริสตจักร” ครอบคลุมคริสเตียนทุกคณะนิกาย

แนวคิดนี้สอดคล้องกับคำสอนของเปาโลใน 1 โครินธ์ 1:2 โดยเปาโลเริ่มจดหมายของท่านในลักษณะดังนี้:

เรียน คริสตจักรของพระเจ้าซึ่งอยู่ที่เมืองโครินธ์ แก่คนทั้งหลายที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วในพระเยซูคริสต์ ได้ถูกเรียกให้เป็นพวกบริสุทธิ์ชน ด้วยกันกับบรรดาคนในทุกแห่งหนที่ร้องออกพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทั้งของพวกเขาก็และของพวกเรา (1 โครินธ์ 1:2)

ในข้อนี้ เปาโลกล่าวว่ามีชุมชนคริสเตียนต่าง ๆ ในเมืองโครินธ์ ซึ่งท่านเรียกโดยรวมว่า “คริสตจักรในเมืองโครินธ์” เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่ใหญ่กว่าที่รวมถึงคนทั้งปวงที่ออกพระนามพระคริสต์ ไม่ว่าเขาจะอาศัยอยู่ที่ใดก็ตาม

ในช่วงกลางศตวรรษที่ 3 ไชเปเรียนแห่งคาร์เธจ เริ่มเน้นบทบาทของบิชอปหรือบาทหลวงในการนิยามความเป็นคริสตจักร ในจดหมายฝากฉบับที่ 68 ท่านได้กล่าวว่า:

พวกเขาคือคริสตจักร เป็นคนที่ผูกพันเป็นหนึ่งกับบาทหลวง เป็นคริสตจักรสากล และเป็นหนึ่งเดียว ไม่ได้ถูกตัดออกหรือแยกจากกัน แต่ในความเป็นจริงแล้ว เชื่อมต่อและผูกพันกัน เชื่อมประสานโดยบาทหลวงที่ต่างร่วมกันทำงานอย่างเป็นเอกภาพ

สำหรับไชเปเรียนแล้ว เอกภาพของคริสตจักรมีรากฐานอยู่ในเอกภาพของผู้รับใช้และพันธกิจของเขา เมื่อมุมมองนี้เริ่มเติบโตขึ้น คริสเตียนก็เริ่มยืนยันเอกภาพของคริสตจักร โดยการที่คริสตจักรมีเอกภาพในด้านการปกครอง คริสตจักรนั้นเป็นองค์กรหนึ่งเดียวที่ดำรงอยู่ทุกหนทุกแห่งในโลก เพราะบิชอปและบาทหลวงของคริสตจักรก็มีอยู่ทุกหนแห่งในโลกนั่นเอง

แต่แม้กระทั่งในช่วงนั้น คำว่า “สากลคริสตจักร” ก็ถูกตั้งใจให้หมายรวมถึงคนและชุมชนทั้งปวงที่ถูกเรียกโดยพระนามของพระคริสต์และที่สัตย์ซื่อต่อหลักคำสอนดั้งเดิมของคริสตจักร

อย่างไรก็ตาม ในช่วงหลัง คริสตจักรนั้นก็กลับแตกแยก ตัวอย่างเช่น ใน คศ 1054 ศาสนจักรโรมันคาทอลิกได้คว่ำบาตรบรรดาคริสตจักรนิกาย

อีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ และคริสตจักรนิกายอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ก็คว่ำบาตรศาสนาจักรโรมันคาทอลิกเช่นกัน

ในช่วงเวลานี้ บรรดาคริสตจักรต่างก็เริ่มใช้คำว่า “คาทอลิก” ในความหมายเฉพาะของตนเอง โดยการยืนยันว่าคริสตจักรของตนมีความเป็นสากล แต่ละคริสตจักรก็ต้องการระบุว่าตนเป็นคริสตจักรที่ถูกตั้งเพียงแห่งเดียวและกล่าวโทษคริสตจักรคู่แข่งไปด้วย

หลังจากนั้น ในยุคปฏิรูปในศตวรรษที่ 16 คริสตจักรโปรเตสแตนต์ส่วนใหญ่ก็ใช้แนวทางที่แตกต่างออกไป โดยสาระสำคัญแล้ว คริสตจักรเหล่านี้ย้อนกลับ ไปสู่ความหมายดั้งเดิมของหลักข้อเชื่อ โดยยึดความหมายดั้งเดิมของคำว่า “คาทอลิก” ซึ่งมีความหมายรวมถึงคริสตจักรทั้งปวง เพื่อให้สอดคล้องกับทั้งพระคัมภีร์และ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต คริสตจักร

โปรเตสแตนต์ล้วนยืนยันเอกภาพด้านจิตวิญญาณ ที่คริสตจักรทั้งปวงมีส่วนร่วมภายใต้พระคริสต์ผู้เป็นศีรษะ และยอมรับว่าคริสตจักรจะรักษาเอกภาพนี้ไว้ได้ ถึงแม้ว่าการบริหารคริสตจักรจะไม่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยไม่ต้องสูญเสียปัจจัยเกื้อกูลที่แต่ละนิกายมีให้แก่กันด้วย

การยอมรับความเป็นสากลคริสตจักรในปัจจุบันหมายถึง การยืนยันยอมรับความถูกต้องของทุกคริสตจักรที่ยึดมั่นในหลักคำสอนตามหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต คริสเตียนทั้งหลายในคริสตจักรทุกแห่งที่สัตย์ซื่อ ล้วนอยู่ภายใต้พระคริสต์ผู้เป็นศีรษะตามพันธสัญญา และผู้เชื่อแท้ทุกคนก็ได้รับพระพร คือของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ เราควรกระตือรือร้นที่จะได้รับพระเมตตา รับของประทานที่ให้แก่คริสเตียนแท้ทุกคนในทุกคริสตจักรที่สัตย์ซื่อ และเราควรเต็มใจที่จะรับใช้พระเจ้าเคียงคู่กับคนเหล่านั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เมื่อเราได้เรียนรู้ค่านิยมของคำว่า “สากล” แล้ว ต่อไปเราจะศึกษาว่า คริสตจักรที่มองเห็นได้นั้นถูกเรียกว่า “สากล” ได้อย่างไร

สากลคริสตจักรที่มองเห็นได้

เมื่อเราผนวกความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นสากลเข้ากับความเข้าใจเกี่ยวกับคริสตจักรที่มองเห็นได้ เราก็สามารถนิยามสากลคริสตจักรที่มองเห็นได้ว่าเป็น “การร่วมสามัคคีธรรมของประชากรทั่วโลกที่อยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้าภายใต้พระคริสต์ผู้เป็นศีรษะ” เห็นได้ชัดว่า การสามัคคีธรรมนี้เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณไม่ใช่การบริหารคริสตจักร ไม่มีแม่แต่นิกายเดียวที่ระบบบริหารจะครอบคลุมเหนือประชากรคริสเตียนทุกชุมชนได้ ตรงกันข้าม เอกภาพของคริสตจักรที่มองเห็นได้ตั้งอยู่บนความจริงที่ว่า แต่ละคริสตจักรอยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้าองค์เดียวกัน และภายใต้พันธสัญญาที่มีพระคริสต์องค์เดียวกันเป็นศีรษะ

ในทางประวัติศาสตร์ คริสตจักรที่มองเห็นได้ได้สืบค้นประวัติความเป็นสากลของตนเองในหลายวิธี บางประเพณีก็สืบค้นผ่านประวัติการปกครองคริสตจักร คริสตจักรขยายตัวด้วยการเพิ่มจำนวนออกไป โดยผู้รับใช้ที่ทำหน้าที่อยู่แล้วต่างเจิมตั้งและวางมืออธิษฐานเผื่อผู้รับใช้ใหม่แต่ละคน

แต่โดยทั่วไปแล้ว คริสเตียนโปรเตสแตนต์เน้นว่า เอกภาพของคริสตจักรทั้งปวงตั้งอยู่บนความเชื่อของเราในพระคริสต์และการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่ผู้รับใช้และบาทหลวงที่ถูกเจิมตั้งสืบต่อกันมา ดังนั้น ชุมชนผู้เชื่อสามารถเกิดขึ้นใหม่ ณ ที่ใดก็ได้ที่มีเอกภาพฝ่ายวิญญาณไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ประชากรผู้อยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้ารวมตัวกันในพระนามของพระคริสต์ โปรเตสแตนต์นั้นยืนยันว่า คริสตจักรมีความเป็นสากลเนื่องจากมีผู้เชื่อดำรงอยู่ทุกหนแห่งที่ประชากรอยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้า ภายใต้พระคริสต์ผู้เป็นศีรษะ และในเอกภาพแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

ปัญหาหนึ่งที่คริสเตียนมากมายเผชิญในปัจจุบันก็คือ จะรู้ได้อย่างไรว่าเราควรยอมรับ

คริสตจักรใดเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรสากลของพระคริสต์ หลายแห่งในโลกนี้ มีคริสตจักรหลากหลายประเภทที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียน ซึ่งทำให้คริสตชนที่มีความตั้งใจดีมักต้องเลือกระหว่างคริสตจักรสุดโต่งสองขั้ว เขาอาจเปิดใจกว้างและยอมรับคริสตจักรใดก็ตามที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนหรือไม่ก็กีดกันทุกคนออกหมด ยกเว้นแต่กลุ่มหรือนิกายที่สอดคล้องกับนิยามอันคับแคบของตนเอง

วิธีแก้ปัญหาลำบากสำหรับสถานการณ์ที่ลำบากน้อยที่เครื่องหมายดั้งเดิมสามประการของคริสตจักร เครื่องหมายเหล่านี้ถูกพัฒนาขึ้นโดย จอห์น นอกซ์ ในสกอตแลนด์ ในช่วงศตวรรษที่ 16 แต่ก็เป็นตัวแทนวิถีคิดของคริสตจักรโปรเตสแตนต์มากมายในช่วงเวลานั้นด้วย โดยสาระสำคัญแล้ว เครื่องหมายเหล่านี้ช่วยให้คริสเตียนสามารถแยกแยะชุมชนคริสเตียนแท้ในคริสตจักรสากลที่มองเห็นได้ ออกจากชุมชนคริสเตียนเทียมเท็จ

เครื่องหมายของคริสตจักรมีความจำเป็นยิ่ง เพื่อช่วยให้รู้ว่าคริสตจักรอยู่ที่ไหน เนื่องจากในความเป็นจริงนั้น กลุ่มใดก็ได้ อาจเรียกตัวเองว่าคริสตจักร เมื่อโยงไปถึงวิกฤตการณ์ครั้งใหญ่ในด้านศาสนศาสตร์ เช่น การปฏิรูปศาสนาในศตวรรษที่ 16 คำถามก็คือ “จะหาคริสตจักรแท้ได้ที่ใด?” ดังนั้น จะขอยกตัวอย่างกลุ่มนิกายปฏิรูป ซึ่งนิยามเครื่องหมายของคริสตจักรอย่างรอบคอบที่สุดโดยกล่าวว่า “เอาล่ะ ต้องไม่ใช่เครื่องหมายที่เห็นได้จากภายนอก ไม่ใช่สถาปัตยกรรมของอาคาร แต่พื้นฐานเบื้องต้น ต้องความีการประกาศพระวาทะพระเจ้าหรือไม่” ที่ได้ก็ตามที่มีการประกาศพระวาทะของพระเจ้าอย่างถูกต้อง ที่นั่นก็มีคริสตจักร ที่ได้ก็ตามที่มีศาสนปฏิบัติ หรือวิสุทธิพิธี ที่กระทำอย่างถูกต้อง ที่นั่นก็มีคริสตจักร ในเวลาต่อมา ก็มีการเพิ่มเติมเครื่องหมายอื่น โดยเฉพาะเรื่องวินัยของคริสตจักร โดยเป็นที่เข้าใจว่า หากปราศจากเครื่องหมายทางวินัยแล้ว ความบริสุทธิ์ของคริสตจักรก็จะสูญหายไป และในที่สุดคุณธรรมและอัตลักษณ์ของคริสตจักรก็หมดสิ้นไป

—ดร. อาร์ อัลเบิร์ต โมห์เลอร์ จูเนียร์

เรามาศึกษาแต่ละเครื่องหมายดั้งเดิมของคริสตจักรสากลที่มองเห็นได้ โดยเริ่มที่การประกาศพระวาทะของพระเจ้า

ไม่มีคริสตจักรหรือนิกายใด ๆ ที่สามารถอ้างสิทธิในการเป็นเจ้าของ ตีความ ประยุกต์ใช้ หรือประกาศพระวาทะของพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวได้

มีคริสตจักรบางคณะ และนิกายอ้างว่าตนเองมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการตีความหมาย และสอนพระคัมภีร์ บ้างก็อ้างว่าตนได้รู้แจ้งเป็นพิเศษ ทำให้ตนมีความเข้าใจพระคัมภีร์ถูกต้องกว่าคนอื่น ๆ แต่ไม่มีคริสตจักรแม้แต่คณะเดียวที่สามารถแสดงเครื่องหมายเหล่านี้ได้อย่างสมบูรณ์แบบรวมถึงด้านการประกาศพระวาทะด้วย พระเจ้าได้ประทานพระคัมภีร์แก่คริสตจักรที่มองเห็นได้ และพระองค์ก็ได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์แก่คริสตจักรที่มองเห็นได้ทั้งหมด เพื่อช่วยให้เราเข้าใจพระคัมภีร์ เราเห็นสิ่งนี้ในหลายตอนในพระคัมภีร์ เช่น 1 ทิโมธี 3:15 และ ฮีบรู 4:11-13 และ 6:4-6 ยิ่งกว่านั้น พระคัมภีร์ยังกระตุ้นคริสตจักรที่มองเห็นได้ทั้งปวงให้อ่าน ทำความเข้าใจ และสอนพระวาทะของพระเจ้า ตามที่เราอ่านพบในมัทธิว 28:20; 1 ทิโมธี 4:17; และ 2 ทิโมธี 2:15 และ 3:14-17

เครื่องหมายที่สองของคริสตจักรได้แก่การกระทำศาสนพิธีบัพติศมาและมหาสนิทอย่างถูกต้อง ทั้งสองศาสนพิธีนี้เป็นส่วนหนึ่งของทุกคริสตจักรที่มองเห็นได้ ไม่ใช่เฉพาะของนิกายใดนิกายหนึ่งเท่านั้น

นับเป็นสิทธิพิเศษและความรับผิดชอบของสมาชิกทุกคริสตจักรที่มองเห็นได้ ที่จะกระทำศาสนพิธีทั้งสองนี้ตามแบบอย่างในพระคัมภีร์ เราได้เห็นพระมหาบัญชาของพระเยซูในมัทธิว 28:19 ที่ให้สอนคนทั้งปวงให้รับบัพติศมา รวมทั้งคำสอนของเปาโลเกี่ยวกับบัพติศมาใน 1 โครินธ์ 1:13-17 และในลูกา 22:15-20 เราก็ได้เห็นว่าพระเยซูสถาปนาพิธีมหาสนิท ในข้อนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า มหาสนิทนี้มีไว้เพื่อราชอาณาจักรของพระองค์ มีไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่ถูกรวบรวมไว้ภายใต้พันธสัญญาที่มีพระองค์เป็นศิระ ข้อความเหล่านี้คือเหตุผลที่คริสตจักรโปรเตสแตนต์ส่วน

ใหญ่ และนิกายอื่น ๆ ต่างยอมรับ ยืนยัน และถือปฏิบัติกัน

เครื่องหมายดั้งเดิมอย่างสามของสากลคริสตจักรที่มองเห็นได้ก็คือ ก็คือการมิถุหรือวินัย คริสตจักรอย่างเป็นทางการ เช่น การขับออกจากการเป็นสมาชิกภาพ

ไม่มีคริสเตียนคนใดขึ้นขอรับการใช้นิยามคริสตจักรอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะเรื่องการขับออกจากการเป็นสมาชิกภาพ ด้วยเหตุนี้ หลายคริสตจักรจึงพยายามหลีกเลี่ยงการใช้นิยามอย่างเป็นทางการ แนนอน การยอมที่จะอดทนเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์ส่งเสริม เหมือนอย่างที่เราได้เห็นในคำอุปมาเรื่องข้าวสาลีและข้าวละมาน ในมัทธิว 13:24-30

แม้กระนั้น วินัยก็มีความจำเป็น บางครั้ง ความบาปของคนใดคนหนึ่งก็สร้างความเดือดร้อนอย่างมากจนผู้นั้นต้องถูกจัดการทางวินัย โดยเฉพาะเมื่อการกระทำผิดนั้นเป็นอันตรายต่อคริสตจักร และทำลายชื่อเสียงของคริสตจักร ในเวลาเช่นนี้ วินัยถูกใช้เพื่อปกป้องคริสตจักรและช่วยให้ผู้กระทำผิดกลับใจใหม่ในเวลาเดียวกัน มีหลักฐานการใช้วินัยอย่างเป็นทางการในพระคัมภีร์ ที่พบได้ เช่น มัทธิว 16:19 และ 18:18; ยอห์น 20:23; และ ตีตัส 3:10 และเราเห็นตัวอย่างของการใช้นิยามเช่นนี้ใน 1 โครินธ์ 5:1-13 เนื่องจากคริสตจักรที่มองเห็นได้ทั้งสิ้นเป็นของพระคริสต์และเป็นตัวแทนของพระองค์บนโลกนี้ จึงสำคัญที่ทุกส่วนของคริสตจักรที่มองเห็นได้จะคุ้มครองประชากรของพระคริสต์และปกป้องพระเกียรติยศของพระองค์ โดยผ่านการใช้นิยามคริสตจักรอย่างเหมาะสม

แม้ในปัจจุบัน เครื่องหมายของคริสตจักรก็ยังคงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะพิจารณา เครื่องหมายเหล่านี้ช่วยให้เรามั่นใจว่าชุมชนคริสตจักรของเรายังคงอยู่ในขอบเขตของสากลคริสตจักรที่มองเห็นได้ ซึ่งอยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้า ภายใต้พระคริสต์ผู้เป็นศีรษะ นอกจากนี้ เครื่องหมายเหล่านี้ยังช่วยให้เราระบุได้ว่าผู้ใดปลอมตัวมาและผู้ใดเป็นศัตรูของคริสตจักร เพื่อเราจะสามารถเตือนคริสเตียนอื่น ๆ ให้อยู่ห่างไกลจากคนกลุ่มนี้ได้ และเพื่อเราจะสามารถประกาศต่อชาวโลกว่าคริสเตียนปลอมกลุ่มนี้ไม่ได้เป็นตัวแทนขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระกิตติคุณของพระองค์ และด้วยการอิงเครื่องหมายเหล่านี้ เราจะมีกำลังใจทำงานข้ามเส้นแบ่งนิกายเมื่อเราร่วมมือกันรับใช้พระเจ้า เมื่อเราตระหนักว่าพระกายของพระคริสต์ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงแคในคริสตจักรหรือนิกายของเราเท่านั้น แต่ขยายขอบเขตไปทั่วสากลโลก ทุกหนแห่งที่พระกิตติคุณของพระคริสต์ถูกประกาศ เราก็มักมีกำลังใจที่จะต้อนรับทุกคนที่เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองเห็นนี้ได้

เมื่อเราได้ศึกษาธรรมชาติความเป็นสากลของคริสตจักรที่มองเห็นได้แล้ว ต่อไปเราจะพิจารณาลักษณะบางอย่างที่ทำให้คริสตจักรที่มองไม่เห็น ก็มีความเป็นสากลด้วยเช่นกัน

สากลคริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้

เมื่อเราผนวกความเข้าใจเรื่องความเป็นสากลเข้ากับความเข้าใจเกี่ยวกับคริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้ เราก็มานิยามสากลคริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้ว่าเป็น “คนทั้งปวงทุกเพศทุกวัยที่เข้าส่วนเป็นเอกภาพกับพระคริสต์และได้รับความรอด” ตามที่เราได้ศึกษาแล้ว คริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองเห็นได้ ฉะนั้นจึงเป็นจริงที่จะกล่าวว่าทุกคนในคริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้ก็อยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้า ภายใต้พระคริสต์ผู้เป็นศีรษะ แต่เพื่อให้เห็นลักษณะเฉพาะของคริสตจักรที่มองไม่เห็น คำนิยามของเราจะเน้นที่ความแตกต่างระหว่างคริสตจักรที่มองเห็นได้กับคริสตจักรที่มองไม่เห็น

ความเป็นสากลของคริสตจักรที่มองไม่เห็นนั้นศึกษาได้หลายวิธี แต่เราจะเน้นที่สองวิธีเท่านั้น คือ หนึ่ง คริสตจักรที่มองไม่เห็นมีความเป็นสากล เนื่องจากมีพระผู้ช่วยให้รอดแต่เพียงผู้เดียว และสอง คริสตจักรที่มองไม่เห็นมีความเป็นสากล เนื่องจากมีศาสนาแท้เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ที่นำเราไปสู่พระผู้ช่วยให้รอด เราจะเริ่มด้วยการศึกษาความหมายที่ว่า มีพระผู้ช่วยให้รอดเพียงองค์เดียว

พระผู้ช่วยให้รอดเพียงองค์เดียว

พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่าพระเยซูคริสต์เป็นผู้เดียวที่สามารถช่วยมนุษยชาติให้รอดได้ พระองค์เป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ดำรงฤทธานุภาพตั้งแต่อดีต และตลอดอนาคตที่จะช่วยเราให้รอด เปโตรยืนยันความจริงนี้ในกิจการ 4:12 ว่า

และไม่มีความรอดในผู้อื่นเลย ด้วยว่าไม่มีนามอื่นทั่วใต้ฟ้าสวรรค์ที่โปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งโดยนามนั้นพวกเราต้องได้รับความรอด” (กิจการ 4:12)

พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดแต่เพียงผู้เดียวตลอดมาสำหรับมนุษยชาติ พระเยซูเองก็ประกาศความจริงนี้ในยอห์น 14:6 เมื่อพระองค์ตรัสว่า

“เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้ยกเว้นมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

เหตุใดพระเยซูจึงเป็นผู้เดียวที่ช่วยเราให้รอดได้? ก็เพราะว่าพระผู้ช่วยให้รอดต้องเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบ เช่นเดียวกับพระเจ้าผู้สมบูรณ์แบบ และพระเยซูจำเป็นต้องเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบเพื่อที่จะเป็นตัวแทนของเรา เพื่อที่จะเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเรา และเพื่อที่จะเป็นผู้รับโทษแทนเรา พระเยซูเป็นเพียงผู้เดียวที่สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทนั้นได้สำเร็จ และแน่นอน กระบวนการนี้ถูกจัดเตรียมไว้ตลอดทั้งประวัติศาสตร์แห่งการทรงไถ่ เมื่อพระเจ้าได้แต่งตั้งสิงห์แห่งวงศ์ดาวิดให้เป็นพระเมสสิยาห์ของพระเจ้า ให้เป็นผู้ถูกเจิม และพระเยซูก็คือมหากษัตริย์ผู้นั้นที่เสด็จมาภายหลังดาวิด พระเยซูทรงดำรงตำแหน่งนี้ ดังนั้น เราจะเห็นว่าพันธสัญญาเดิมทั้งสิ้นตระเตรียมเราให้พร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระเยซู ดังนั้น พระเยซูจึงเป็นผู้เดียวที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ เพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดพ้นจากความบาปอย่างสิ้นเชิง

—ดร. จอห์น เพรอม

พระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคริสเตียน ทั้งเพรสไบทีเรียน แบปติสต์ แองกลิกัน เมธอดิสต์ ลูเธอรัน โรมันคาทอลิก และอีสเทิร์นออร์ทอด็อกซ์ และนิกายอื่น ๆ ซึ่งเป็นคริสตจักรที่มองเห็นได้

คริสตจักรที่มองไม่เห็นนั้นมีเพียงหนึ่งเดียว เนื่องจากทุกคนที่ได้รับความรอดก็ถูกรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ ซึ่งเป็นพระผู้ช่วยให้รอดองค์เดียวกัน พระองค์เป็นต้นกำเนิดของเอกภาพที่เรามี และในเมื่อพระองค์ไม่มีการแตกแยก เราจึงไม่มีการแตกแยกเช่นกัน

แนวคิดที่สองเกี่ยวกับความเป็นสากลของคริสตจักรที่มองไม่เห็น ก็คือ มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นที่สามารถนำเราไปสู่พระคริสต์ได้

ศาสนาเดียว

เป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องตระหนักว่าหลักเบื้องต้นของคริสต์ศาสนามีใช่เพียงระบบการช่วยให้รอดเท่านั้น แต่เป็นเรื่องความสัมพันธ์เชิงพันธสัญญากับพระเจ้า กล่าวคือ คริสต์ศาสนานั้นแตกต่างจากศาสนาอื่นตรงที่ไม่ได้เป็นแค่วิธีการเพื่อได้รับความรอดเป็นหลักเท่านั้น ตรงกันข้าม คริสต์ศาสนาคือความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ จริงอยู่ ศรัทธาเป็นวิธีการสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้เรามีสัมพันธภาพที่ถูกต้องกับพระเจ้า แต่คำถามใหญ่ก็คือ เราคือผู้ใดเมื่อเรา

ยืนอยู่เบื้องหน้าพระเจ้า? เราเป็นพลเมืองที่สัตย์ซื่อแห่งอาณาจักรของพระเจ้าหรือไม่? เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรเรา พระองค์เห็นเราในฐานะผู้ที่ถูกห่อหุ้มด้วยพันธสัญญาแห่งพระโลหิตของพระเยซูคริสต์หรือไม่? หรือเราเป็นพลเมืองของอาณาจักรแห่งศัตรูของพระเจ้า? เรายืนอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าเพราะความดีของเราเองหรือ ซึ่งเท่ากับว่าเราต้องรับโทษเพราะความบาปของเราเอง?

นาเศรัที่ผู้ที่อยู่ในศาสนาเทียมเท็จเป็นสมาชิกอาณาจักรศัตรูของพระเจ้า เขาไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของประชากรแห่งพันธสัญญาพระเจ้า และด้วยเหตุนี้เขาจึงไม่ใช่ และไม่สามารถจะเป็นคนของพระคริสต์ได้ คริสต์ศาสนาเท่านั้นสามารถให้เรามีหนทางไปสู่พระผู้ช่วยให้รอด ด้วยเหตุนี้ คริสต์ศาสนาตามหลักพระคัมภีร์จึงปฏิเสธความเป็นไปได้ที่ความมนุษย์สามารถได้รับความรอดโดยผ่านศาสนาอื่น ต่อให้คนหรือศาสนาเหล่านั้นดูเหมือนจะมีความตั้งใจที่ดีก็ตาม

ตามที่เราทราบ มีศาสนาอื่นนอกเหนือจากคริสเตียนมากมาย ซึ่งบางทีก็ถูกเรียกว่า “ศาสนาที่ยิ่งใหญ่แห่งโลกนี้” เพราะมีทั้งจำนวนศาสนิกผู้เชื่อ และอิทธิพลยิ่งใหญ่ สิ่งหนึ่งที่ถูกถามบ่อยครั้งก็คือ คนที่ไม่ใช่คริสเตียน แต่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างสัตย์ซื่อกับศาสนาใดศาสนาหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ในโลกนี้ โดยเป็น ศาสนิกผู้otisตนให้กับหลักคำสอนและหลักปฏิบัติของศาสนานั้น ๆ และถ้าเขาจริงจังในการปฏิบัติศาสนกิจ เขาจะได้ไปสวรรค์หรือไม่ ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้ยอมรับพระคริสต์ หรือบางทีเขาอาจไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับพระคริสต์ด้วยซ้ำ? จริง ๆ แล้ว พระคัมภีร์บอกชัดเจนในเรื่องนี้ ในยอห์น 14:6 พระเยซูบอกอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการรับมือกับสถานการณ์แบบนี้โดยเฉพาะ พระองค์อธิบายเกี่ยวกับตัวพระองค์เองว่า “เราเป็นหนทางนั้น เราเป็นความจริง เราเป็นชีวิต” แล้วถ้าคำพูดนี้ยังไม่ชัดเจนพอ พระองค์กล่าวต่ออีกว่า “ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้ เว้นแต่มาทางเรา”

—ดร. โดนัลด์ วิทเนีย

เนื่องจากพระเจ้าสำแดงพระคุณต่อคนทั่วไป เราจึงเห็นความดีนานับประการในชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าเขาจะนับถือศาสนาใด แต่เราก็เห็นความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงในชีวิตของมนุษย์ด้วยเช่นกัน และถ้าเราระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้าและการที่มนุษย์ล้มลงในความชั่ว เราก็จะตระหนักว่าการที่จะเข้าถึงเบื้องหน้าพระเจ้าและมีสัมพันธภาพกับพระองค์ได้นั้น จำเป็นต้องมีมากกว่าพฤติกรรมที่ถูกต้องตามจริยธรรม ซึ่งตามสภาพความเป็นคนบาปของเรานั้น เราไม่อาจสามารถทำสิ่งใดที่พอพระทัยพระเจ้าได้เลย ด้วยเหตุนี้ เราจึงจำเป็นต้องมีพระผู้ไถ่และพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งไม่ใช่เพียงแค่การปฏิบัติศาสนกิจเท่านั้น แต่พระเยซูเป็นผู้เดียวที่ประทานหนทางให้เราสถาปนาความสัมพันธ์กับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

—ดร. เจ เอริก เรอนเนส

เราได้เรียนรู้แล้วว่า สมาชิกที่ยังมีชีวิตของคริสตจักรที่มองไม่เห็นนั้น ปกติแล้วก็อยู่ในคริสตจักรที่มองเห็น ได้นั่นเอง ด้วยเหตุนี้ นักศาสนศาสตร์หลายคนจึงตั้งประเด็นว่า ปกติแล้ว ความรอดจะเป็นไปได้สำหรับคนเหล่านั้นที่อยู่ภายนอกคริสตจักรที่มองเห็นได้ กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือ ถ้าคนใดมิได้เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองเห็นได้ คนนั้น ตามปกติแล้ว ก็ไม่มีโอกาสที่จะได้รับความรอด

ไซเปรียน บิดาแห่งคริสตจักร ซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่าง คศ 200 ถึง 258 ได้อธิบายหลักการเรื่อง “เอกภาพของคริสตจักร” ไว้ว่า

ผู้ใดก็ตามที่แยกตนเองออกจากคริสตจักรและหัน ไปอยู่ร่วมกับผู้ผิดประเวณี เขาก็ถูกตัดออกจากคำสัญญาทั้งปวงของคริสตจักรด้วย ใครก็ตามที่ละทิ้งคริสตจักรของ

พระคริสต์ก็ไม่สามารถไปถึงซึ่งรางวัลที่พระคริสต์ประทานให้ คน ๆ นั้นจะเป็นคนแปลกหน้า เป็นคนไร้ศาสนา เป็นศัตรู เขาจะไม่สามารถมีพระเจ้าเป็นบิดาของเขาอีกต่อไป และเขาจะไม่มีคริสตจักรเป็นมารดาของเขาเช่นกัน

ในที่นี้ ไชเปรียนกำลังโต้แย้งคนเหล่านั้นที่ได้ละทิ้งคริสตจักรที่มองเห็นได้ ประเด็นของท่านก็คือ คุณไม่สามารถเข้าไปในคริสตจักรที่มองไม่เห็น เพื่อรับรางวัลจากพระคริสต์ นอกเสียจากว่าคุณก็เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองเห็นด้วย คำโต้แย้งนี้สอดคล้องกับสิ่งที่เรากล่าวไปก่อนหน้านี้เกี่ยวกับคริสตจักรที่มองเห็น ซึ่งอยู่ในพันธสัญญากับพระเจ้า

ประเด็นสำคัญของเรื่องนี้ก็คือ ความรอดนั้นเป็นพระพรของพันธสัญญากับพระเจ้า เราเห็นคำสัญญาในเยเรมีย์ 31:31-34; ลูกา 1:69-75; โรม 11:27; ฮีบรู 7:22-25; และอีกหลายตอน เพื่อเป็นตัวอย่าง ขอให้เราฟังคำตรัสของพระเยซูในลูกา 22:20 เมื่อพระองค์สถาปนาพิธีมหาสนิท

ในทำนองเดียวกัน ทรงหยิบถ้วยเหมือนกันหลังจากอาหารเย็น โดยตรัสว่า “ถ้วยนี้เป็นพันธสัญญาใหม่ในโลหิตของเรา ซึ่งหลั่งออกมาเพื่อท่านทั้งหลาย” (ลูกา 22:20)

ในคืนที่พระองค์ถูกจับกุม พระเยซูตรัสว่าพระโลหิตที่พระองค์จะทรงหลั่งเพื่อชำระเราจากความบาปนั้นจะเป็นพันธสัญญา กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความรอดโดยพระโลหิตของพระคริสต์ มาถึงเราได้โดยผ่านพันธสัญญาของพระองค์เท่านั้น

เนื่องจากพันธสัญญาของพระเจ้ากระทำกับคริสตจักรที่มองเห็นได้ โดยปกติแล้ว ความรอดก็จะมาถึงโดยผ่านคริสตจักรที่มองเห็นได้เช่นกัน สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อคนที่อยู่ภายในคริสตจักรที่มองเห็นได้นั้น ได้เข้ามาถึงความเชื่อ หรือเมื่อคริสตจักรที่มองเห็นได้สามารถช่วยให้คนกลับใจใหม่โดยการประกาศข่าวประเสริฐ แนนอน บางครั้งคนก็ได้รับความรอดโดยปราศจากปฏิสัมพันธ์ใด ๆ กับคริสตจักร แต่เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น เราจำเป็นต้องรับรู้ว่ามีบางสิ่งไม่ธรรมดากำลังเกิดขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งพิเศษจริง ๆ

เนื่องจากคริสตจักรที่มองไม่เห็น มีความเป็นสากล คนเหล่านั้นที่สัตย์ซื่อต่อพันธสัญญาของพระเจ้าเท่านั้น จึงจะได้รับความรอด ไม่มีความหวังใดสำหรับคนที่อยู่ในศาสนาอื่นที่จะเข้าไปแผ่นดินสวรรค์ได้โดยการทำดีตามมาตรฐานของศาสนาของเขา เราจึงต้องประกาศข่าวประเสริฐต้องบอกคนอื่นเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดองค์เดียว และต้องนำเขาเข้ามาสู่ชุมชนหนึ่งเดียวแห่งพันธสัญญา ซึ่งเป็นแผ่นดินของพระเจ้าในโลกนี้ และสอนเขาให้รักและเชื่อฟังพระเจ้าเป็นเจ้าและองค์พระมหากษัตริย์ เรื่องความเป็นสากลของคริสตจักรที่มองไม่เห็นนี้ คือกำลังใจอันยิ่งใหญ่สำหรับเรา ที่ได้รับความรอดแล้ว เป็นความมั่นคงของเราในพระคริสต์ ขณะเดียวกันก็เป็นคำเตือนที่น่ากลัวสำหรับทุกคนที่ยังมิได้รู้จักพระคริสต์ด้วย

เท่าที่ผ่านมา เราได้ศึกษาเรื่องคริสตจักร พิจารณาการที่พระเจ้าทรงรับรองคริสตจักร และเราก็ได้เห็นวาทกรรมที่คริสตจักรนั้นมีทั้งความบริสุทธิ์และความเป็นสากล เมื่อถึงตรงนี้ เราก็พร้อมที่จะศึกษาหัวข้อใหญ่หัวข้อสุดท้าย นั่นคือ การที่คริสตจักรเป็นการร่วมสมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชนหรือ วิสุทธิชน

การร่วมสมานฉันท์

เมื่อเราพูดถึงความ “บริสุทธิ์” เราก็ได้เห็นความหมายคำว่า “ธรรมิกชน” โดยทั่วไปนั้นหมายถึงทุกคนที่อยู่ในคริสตจักรที่มองเห็นได้ และความหมายพิเศษ คำนี้หมายถึงทุกคนที่อยู่ในคริสตจักรที่มองไม่เห็นด้วย ดังนั้น เมื่อเราศึกษาการร่วมสมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชน เราจะให้ความสนใจกับคำที่เรายังไม่ได้ศึกษา นั่นก็คือ การร่วมสมานฉันท์

ในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ฉบับภาษากรีกโบราณ คำที่ใช้เพื่อหมายถึงการร่วมสมานฉันท์ คือ “โคยโนเนีย” (Koinonia) โดยปกติ พระคัมภีร์ใช้คำนี้เพื่อหมายถึงการร่วมสามัคคีธรรมของสมาชิกคริสตจักร โดยเฉพาะผ่านทางความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้า เราเห็นความหมายนี้ในกิจการ 2:42; 2 โครินธ์ 13:14; และ 1 ยอห์น 1:3 เป็นต้น

เช่นเดียวกัน พันธสัญญาใหม่ใช้คำว่า “โคยโนเนีย” เพื่อกล่าวถึงการแบ่งปัน โดยเฉพาะเรื่องวัตถุ สิ่งของ และเงิน เรื่องนี้เราพบได้ในโรม 15:16;

2 โครินธ์ 9:13; และฮีบรู 13:16 และคำนี้ก็ใช้ในความหมายถึงการแบ่งปันพระกิตติคุณด้วย แต่หลักคือไม่ใช่การประกาศเชิญชวนให้เชื่อ แต่เป็นการแบ่งปันระหว่างกันภายในคริสตจักร เช่นใน ฟิลิปปี 1:5 และฟีเลโมน ข้อ 6

ในแนวทางเดียวกัน คำว่า “สมานฉันท์” ในหลักข้อเชื่อนี้ ตามความหมายดั้งเดิม ถูกใช้เพื่อกล่าวถึงสามัคคีธรรมระหว่างสมาชิกของคริสตจักร กล่าวถึงการแบ่งปันสิ่งที่เรามีร่วมกัน หรือในทางปฏิบัติก็คือ เราต่างพึ่งพาผู้ที่แบ่งปันกับเราได้

เมื่อเราสำรวจการร่วมสมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชน แนวทางการศึกษาของเราตั้งอยู่บนความแตกต่างระหว่างสองสิ่งที่เราน่าจะคุ้นเคยแล้ว คือ หนึ่ง เราจะศึกษาการร่วมสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นในคริสตจักรที่มองเห็นได้ และสอง เราจะศึกษาการร่วมสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นในคริสตจักรที่มองไม่เห็น เราจะเริ่มด้วยการร่วมสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นในคริสตจักรที่มองเห็นได้

คริสตจักรที่มองเห็นได้

การร่วมสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นในคริสตจักรที่มองเห็นได้มีหลายแง่มุม แต่เราจะเน้นไปที่สามแง่มุมหลัก ได้แก่ หนึ่ง ช่องทางแห่งพระคุณ; สอง ของประทานแห่งพระวิญญาณ; และสาม วัตถุสิ่งของ

ช่องทางแห่งพระคุณ

ช่องทางแห่งพระคุณคือเครื่องมือหรือกลไกที่พระเจ้าทรงใช้ตามปกติเพื่อประทานพระคุณแก่ประชากรของพระองค์ จอห์น เวสลีย์ หนึ่งในผู้ก่อตั้งคริสตจักรเมธอดิสต์ บรรยายช่องทางแห่งพระคุณว่าเป็นสิ่งที่สะท้อนความเชื่อของประเพณีคริสเตียนดั้งเดิมมากมาย ลองพิจารณาสิ่งที่ท่านเขียนใน “เทศนาธรรม” หมายเลข 16 ซึ่งอิงพระธรรมมาลาตี 3:7 ว่า

เมื่อกล่าวถึง “ช่องทางแห่งพระคุณ” ข้าพเจ้าเข้าใจว่า สัญญาณภายนอก ถ้อยคำ หรือการกระทำ ซึ่งถูกเจิมโดยพระเจ้า และแต่งตั้งไว้สำหรับมนุษย์ คือ ช่องทางปกติที่พระองค์ใช้ เพื่อประทานพระคุณแห่งการป้องกัน พระคุณแห่งการทำให้ชอบธรรม และพระคุณแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ แก่มนุษย์

ช่องทางแห่งพระคุณ นั้น บางคนก็เรียกว่า “วินัยฝ่ายวิญญาณ” หรือ “การปฏิบัติศาสนกิจ” ขึ้นอยู่กับว่าท่านมาจากขบวนการหรือประเพณีใด เมื่อข้าพเจ้าได้ยินคำถามว่า “แล้วสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำงานอย่างไร?” สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวเสมอก็คือ “สิ่งเหล่านี้ทำอะไรไม่ได้เลย เป็นพระเจ้าต่างหากที่ทรงทำงาน และเป็นพระคุณของพระเจ้าที่กำลังทำงานอยู่” แต่ช่องทางแห่งพระคุณประทานโอกาสแก่เราที่จะรับและใช้พระคุณนั้นให้เกิดประโยชน์ ช่องทางแห่งพระคุณก่อให้เกิดเวลาและสถานที่ที่เราจะให้ความสำคัญกับพระคุณของพระเจ้า ซึ่งทำงานในชีวิตของเรา ข้าพเจ้ามักจะนึกถึงช่องทางแห่งพระคุณว่าเป็นเหมือนท่อน้ำ เราต้องไม่สับสนระหว่างท่อน้ำนี้

สิ่งที่เราต้องการได้รับก็คือน้ำแห่งชีวิต แต่ท่อน้ำก็ช่วยส่งน้ำแห่งชีวิตมาถึงเรา เพื่อ เราจะสามารถดื่มน้ำนั้นได้ ช่องทางแห่งพระคุณก็ทำให้เราสามารถดื่มน้ำแห่งชีวิต ได้นั่นเอง

—ดร. สตีฟ ฮาร์เปอร์

หากจะกล่าวให้ถูกต้อง ก็มีหลายช่องทางที่พระเจ้าใช้เพื่อประทานพระคุณแก่เราได้ ซึ่ง รวมถึงความทุกข์ระทม ความเชื่อ การเชื่อเพื่อผู้อื่น และการสามัคคีธรรม แต่ตั้งแต่ดั้งเดิมมา นักศาสนศาสตร์ได้เน้นที่สามช่องทางแห่งพระคุณเป็นพิเศษ นั่นคือ การศึกษาพระวจนะของพระเจ้า การอธิษฐาน และการร่วมศาสนพิธีบังเกิดมาและมหาสนิท ทั้งสามช่องทางแห่งพระคุณนี้ เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองเห็นได้ รวมทั้งผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อที่อยู่ในคริสตจักรนี้ด้วย

หนังสือปจณา-วิสัยนาคริสตศาสนานับย่อของเวสต์มินสเตอร์ (The Westminster Shorter Catechism) หรือ หนังสือรวบรวมคำสอนดั้งเดิมของคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ ได้อธิบายช่องทางแห่งพระคุณในลักษณะต่อไปนี้ ในคำถามคำตอบชุดที่ 88:

คำถาม: วิธีการแสดงออกภายนอกที่พระคริสต์สื่อสารกับเราเรื่องผลประโยชน์แห่งการทรงไถ่ คืออะไร?

คำตอบ: วิธีการแสดงออกภายนอกที่พระคริสต์สื่อสารกับเราเรื่องผลประโยชน์แห่งการทรงไถ่ คือ พระบัญญัติของพระองค์ โดยเฉพาะพระวจนะ ศาสนพิธี และการอธิษฐาน ซึ่งทั้งหมดนี้ถูกทำให้เกิดประสิทธิผลสำหรับผู้ที่ถูกเลือกสรรให้รอด

พระคัมภีร์หลายตอนกล่าวถึงผลประโยชน์ที่ผ่านมาจากช่องทางแห่งพระคุณอีกด้วย เช่น โรม 10:14; 1 โครินธ์ 10:17; และ 1 เปโตร 3:12, 21

ณ ที่นี้ เราต้องเข้าใจว่า ถึงแม้ว่าผลประโยชน์แห่งการทรงไถ่จะมีไว้เพื่อคนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดแล้ว คือสำหรับคริสตจักรที่มองไม่เห็นเท่านั้น แต่พระบัญญัตินั้นก็ไว้สำหรับคริสตจักรที่มองเห็นได้ทั้งหมดเช่นกัน เราต้องจำไว้ว่า คริสตจักรที่มองไม่เห็น ก็มีลักษณะตามชื่อ นั่นคือ มองไม่เห็น เราจึงไม่มีทางรู้ว่าใครอยู่ในนั้น เพราะไม่มีการจัดการนัมัสการ ไม่มีผู้รับใช้ของตนเอง ไม่มีการบริหารจัดการคริสตจักรของตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดไว้ให้คริสตจักรที่มองเห็นได้เท่านั้น ในทำนองเดียวกัน ช่องทางแห่งพระคุณของเรา ไม่ว่าจะเป็นการเทศนา การให้บังเกิดมา การถือรักษาพิธีศีลมหาสนิท และการอธิษฐาน ก็ล้วนเป็นสิ่งที่ผู้อื่นสังเกตเห็นได้ สิ่งเหล่านั้นคือสิ่งที่เรามองเห็น มีหลายสิ่งที่คริสตจักรที่มองเห็นได้มีส่วนร่วมกัน สิ่งเหล่านั้นจึงเป็นส่วนหนึ่งของการร่วมสมานฉันท์ของคริสตจักรที่มองเห็นได้

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ช่องทางแห่งพระคุณเป็นบัญญัติสำคัญที่ปกติแล้วพระเจ้าใช้เพื่อประทานพระพรแห่งการทรงไถ่สู่ชีวิตของเรา เราจึงควรขวยโอกาสนี้ไว้อย่างเต็มที่ เราควรประกาศพระกิตติคุณที่ช่วยให้คนกลับใจ และสอนพระวจนะที่นำมาซึ่งปัญญาและวุฒิภาวะ เราควรประกอบศาสนพิธีที่สำแดงพระกิตติคุณอย่างเห็นได้ชัด และรักษาเราไว้ในพันธสัญญาของพระเจ้า และเราควรอธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานพระคุณและการอภัยโทษ การกลับใจใหม่และการมีวุฒิภาวะ ความช่วยเหลือที่จะต่อสู้กับความบาป การปกป้องจากสิ่งชั่วร้าย และการช่วยกู้ในยามจำเป็น โดยผ่านกิจการเหล่านี้และอีกมากมาย ช่องทางแห่งพระคุณเป็นการรับใช้อันทรงคุณค่าที่คริสตจักรที่มองเห็นได้พึงกระทำ

นอกเหนือช่องทางแห่งพระพรแล้ว คริสตจักรที่มองเห็นได้ก็มีของประทานฝ่ายวิญญาณร่วมกัน

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

สิ่งสำคัญที่เราต้องเข้าใจก็คือ เมื่อเรากล่าวถึงของประทานฝ่ายวิญญาณเป็นส่วนหนึ่งของ คริสตจักรที่มองเห็นได้ทั้งหมด เราไม่ได้บอกว่าทุกคนในคริสตจักรที่มองเห็นได้จะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ด้วย เพราะไม่ได้เป็นเช่นนั้น มีแต่เฉพาะผู้เชื่อเท่านั้นที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ภายใน แม้กระนั้นก็ตาม พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างคริสตจักรที่มองเห็นได้ สำหรับบางคน สิ่งนี้หมายถึงการชำระให้บริสุทธิ์ที่เพิ่มพูนขึ้นและการเติบโตไปสู่ความมีวุฒิภาวะที่สูงขึ้น สำหรับคนอื่น อาจหมายถึงการนำพวกเขาไปสู่ความเชื่อ ก่อน แต่ในทุกกรณี ทุกคนในคริสตจักรที่มองเห็นได้ก็ได้รับโอกาสที่เปิดกว้างสำหรับของประทานฝ่ายวิญญาณ และแม้กระทั่งได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมในของประทานเหล่านั้นในระดับหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ จึงถูกต้องที่จะกล่าวว่า ของประทานฝ่ายวิญญาณถูกแบ่งปันท่ามกลางทุกคนในคริสตจักรที่มองเห็นได้

การที่ของประทานฝ่ายวิญญาณถูกแบ่งปันท่ามกลางทุกคนในคริสตจักรที่มองเห็นได้นั้น แสดงออกได้หลายวิธี วิธีแรก ของประทานนั้นถูกใช้ใน การนมัสการสาธารณะ ซึ่ง 1 โครินธ์ 14:13-26 ได้อธิบายเรื่องนี้อย่างชัดเจน วิธีที่สอง การได้รับของประทาน ก็เพื่อเสริมสร้างคริสตจักร อย่างเป็นองค์รวม ซึ่งพบได้ใน 1 โครินธ์ 12:4-7 และ เอเฟซัส 4:3-13 วิธีที่สามคือภาษาแปลก ๆ เปาโลกล่าวอย่างชัดเจนว่า การพูดภาษาแปลก ๆ ก็อาจเป็นหมายสำคัญ แม้กระทั่งสำหรับผู้ไม่เชื่อภายในคริสตจักร ตามที่เราอ่านพบใน 1 โครินธ์ 14:21-22 วิธีที่สี่ คือการที่ผู้ไม่เชื่อภายใน คริสตจักรถูกกล่าวโทษเพราะการที่ไม่ยอมรับพระเมตตาจากของประทานฝ่ายวิญญาณ เช่นในฮีบรู 6:4-6 โดยผ่านวิธีเหล่านี้ พระคัมภีร์บอกชัดเจนว่า ผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อล้วนแบ่งปันและมีส่วนในของประทานฝ่ายวิญญาณของคริสตจักร

เช่นเดียวกับช่องทางแห่งพระคุณ ของประทานฝ่ายวิญญาณมีประโยชน์มหาศาลต่อ คริสตจักรที่มองเห็นได้ในปัจจุบัน ของประทานเหล่านี้มีประโยชน์ต่อการประกาศความจริงและช่วย ให้ผู้หลงหายกลับใจใหม่ รวมทั้งช่วยผู้เชื่อให้เติบโตขึ้นในความเชื่อและมีวุฒิภาวะสูง ของประทานหลายอย่าง เช่น ความเมตตา และไมตรีจิตมิตรภาพ ก็เป็นประโยชน์ต่อการช่วยเหลือประชากรของพระเจ้าเมื่อมีความจำเป็นทางกายภาพ เมื่อใดก็ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบของประทานแก่ ประชากรของพระองค์ เราควรหนุนน้ำใจพวกเขาให้ใช้ของประทานเหล่านั้นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อ ทุกคน โดยไม่ยกยอกไว้จากผู้ใดในคริสตจักรที่มองเห็นได้

การร่วมสมานฉันท์ดำรงอยู่ในคริสตจักรที่มองเห็นได้ โดยผ่านการที่สมาชิกต่างแบ่งปัน ทรัพย์สินของแก่กันและกัน

ทรัพย์สินของ

ความหมายส่วนหนึ่งของคำว่า “การร่วมสมานฉันท์” (โดยโนเนีย - *Koinonia*) ที่พระ คัมภีร์และคริสตจักรยุคแรกใช้ ก็คือการที่คริสเตียนแบ่งปันทรัพย์สินของแก่ผู้อื่นที่ซัดสนใน คริสตจักรที่มองเห็นได้ คำว่า “โดยโนเนีย” นี้มักใช้เพื่อหมายถึงการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยากไร้ เช่นในโรม 15:26; 2 โครินธ์ 8:4 และ 9:13; และฮีบรู 13:16

ถึงแม้ในสถานการณ์ที่ไม่ได้ใช้คำว่า “โดยโนเนีย” ความหมายในแง่ของ “การร่วม สมานฉันท์” ก็สามารถเห็นได้จากการปฏิบัติตนของคริสเตียนยุคแรก เช่น คริสเตียนยุคแรกหลาย คนขายสิ่งของที่มีและมอบเงินที่รวบรวมได้ให้แก่คริสตจักร ซึ่งเราได้เห็นภาพนี้ในกิจการ 2:44-45 และ 4:34-35 ในคริสตจักรยุคแรก วิญญาณคริสเตียนบางคนถึงขนาดขายตนเองไปเป็นทาส เพื่อที่จะปลดปล่อยคนอื่นหรือระดมทุนเพื่อเลี้ยงดูผู้ยากไร้

เคลเมนต์ บิดาแห่งคริสตจักรยุคแรก ซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่าง คศ 96 ถึง 100 เขียนเกี่ยวกับ แนวปฏิบัตินี้ในจดหมายที่รู้จักกันในชื่อ 1 เคลเมนต์ ซึ่งมีไปถึงชาวโครินธ์ ลองฟังถ้อยคำของท่าน ในจดหมายฉบับนี้:

เรารู้จักหลายคนท่ามกลางพวกเราเอง ซึ่งยอมสละตัวเองให้อยู่ในพันธนาการ เพื่อที่เขาจะสามารถไถ่ผู้อื่นได้ เช่นกัน อีกหลายคนได้ยอมจำนน รับสภาพความเป็นทาส เพื่อที่ว่า ด้วยค่าตัวที่เขาได้รับนั้น เขาจะสามารถจัด หาดอาหารให้คนอื่นได้

ในคริสตจักรยุคแรก ความหมายของการร่วมสมานฉันท์นั้นหนักแน่นยิ่งนัก และผู้เชื่อต่างก็ถือว่าผู้อื่นสำคัญกว่าตนเองมาก จนถึงขนาดที่ผู้เชื่อเหล่านั้นไม่เพียงแค่อุทิศใจที่จะแบ่งปันทรัพย์สินของเขาเท่านั้น แต่ยอมแม้กระทั่งเสียสละอิสรภาพของตนเองเพื่อที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

ถ้อยคำของเปาโลใน 2 โครินธ์ 8:3-5 ช่วยอธิบายวิธีคิดนี้ เราลองฟังว่าเปาโลกล่าวถึงเรื่องนี้

เพราะโดยสุดความสามารถของพวกเขา ข้าพเจ้าเป็นพยานได้ ไซแล้ว และโดยเกินความสามารถของพวกเขาเสียอีก พวกเขาได้เต็มใจในพวกเขาเอง โดยขอรับรองพวกเรากับการอ้อนวอนอย่างมากมายว่า พวกเขาจะยอมรับของถวายนั้น และให้พวกเรามีส่วนในการรับใช้พวกวิสุทธิชน และสิ่งนี้พวกเขาได้กระทำ ไม่เหมือนที่พวกเราได้หวังไว้ แต่ได้ถวายตัวพวกเขาเองแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าก่อน และได้มอบตัวให้พวกเราตามพระประสงค์ของพระเจ้า (2 โครินธ์ 8:3-5)

ในข้อความนี้ เปาโลบรรยายถึงความมีน้ำใจของคริสตจักรต่าง ๆ ในมาซิโดเนีย เปาโลอธิบายว่า การที่คริสเตียนเหล่านั้นอุทิศตนเองต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทำให้พวกเขายอมเสียสละและแบ่งปันกับพี่น้องในคริสตจักรที่มองเห็นได้ของพระผู้เป็นเจ้า

การแบ่งปันทรัพย์สินของแก่ผู้ยากไร้เป็นส่วนสำคัญของชีวิตคริสตจักรที่มองเห็นได้ เหตุผลก็คือ ทุกคนในคริสตจักรล้วนเป็นประชากรของพระเจ้า หรือชุมชนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ พระเจ้าใส่ใจทุกคนในคริสตจักรและพระองค์ก็เรียกร้องให้เราทำสิ่งเดียวกัน กล่าวง่าย ๆ ก็คือ ทุกสิ่งที่เรามีล้วนเป็นของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์มอบหมายให้เราดูแลทรัพย์สินของพระองค์เท่านั้น นั่นหมายความว่า น้ำใจและการให้ของเราคือพันธกิจของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับประชากรของพระองค์ และเป็นประจักษ์พยานของพระกิตติคุณของพระองค์ต่อชาวโลก เมื่อเป็นเช่นนี้ หากเราต้องการสัตย์ซื่อต่อพระองค์ เราต้องไม่ยกยอกทรัพย์สินใด ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าไว้จากประชากรของพระองค์ซึ่งขัดสน

เมื่อเราได้สำรวจการร่วมสมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชนในคริสตจักรที่มองเห็นได้แล้ว เราก็พร้อมที่จะพิจารณาร่วมสมานฉันท์ซึ่งเกิดขึ้นในคริสตจักรที่มองไม่เห็น

คริสตจักรที่มองไม่เห็น

เกี่ยวกับการร่วมสมานฉันท์ของธรรมิกชนในคริสตจักรที่มองไม่เห็นนั้น เราจะพิจารณาสองแนวคิด หนึ่งในเราจะกล่าวถึงความเป็นหนึ่งเดียวที่ผู้เชื่อทุกคนมีส่วนร่วมกันกับพระคริสต์ และสอง เราจะกล่าวถึงความเป็นหนึ่งเดียวที่เรามีร่วมกับผู้เชื่ออื่น ๆ ในคริสตจักรที่มองไม่เห็น เราจะเริ่มต้นด้วยการศึกษาความเป็นหนึ่งเดียวที่เรามีกับพระคริสต์

ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์

พันธสัญญาใหม่นั้นกล่าวบ่อยครั้งว่า ผู้เชื่อเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ แนวคิดนี้มักถูกนำเสนอผ่านถ้อยคำที่ว่า ผู้เชื่อผู้นั้นอยู่ “ในพระคริสต์” หรือ “ในพระเยซู” หรือ “ในพระองค์” ในด้านหนึ่ง ความเป็นหนึ่งเดียวนี้หมายถึงพระเยซูเป็นตัวแทนของผู้เชื่อต่อพระพักตร์พระบิดา โดยเฉพาะ

ผ่านการสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระองค์ แต่ในอีกด้านหนึ่ง ก็หมายถึงผู้เชื่อเป็นหนึ่งเดียวกันด้านจิตวิญญาณกับพระเยซูในลักษณะที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ พระเยซูอยู่ในผู้เชื่อ และผู้เชื่อก็อยู่ในพระองค์

ข้าพเจ้าคิดว่า หนึ่งในคำสอนที่เป็นสาระสำคัญของอัครทูตเปาโล ก็คือเราถูกทำให้เป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูคริสต์ โดยเราเป็นของพระองค์ เมื่อเราศึกษาการเปิดเผยทั้งปวงในพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าคิดว่าพระคัมภีร์สอนว่า เราอยู่ในอาดัม หรือไม่ก็อยู่ในพระคริสต์ แนนอน อาดัมเป็นมนุษย์คนแรก มนุษย์ทั้งปวงเกิดมาเป็นลูกหลานของอาดัม และดังนั้นเขาจึงเข้ามาในโลกนี้ในฐานะคนบาป เขามีธรรมชาติแห่งความบาป เขาถูกแยกออกจากพระเจ้า ความหมายของการได้รับความรอด การได้รับการไถ่ และการวางใจในพระคริสต์ ก็คือการที่เขาได้ถูกรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งในพระคริสต์ เพื่อเป็นประชากรของพระองค์ ความหมายของการเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ก็คือการเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระองค์

—ดร. ทอม ชโรเนอร์

การร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ทำให้เราได้รับประโยชน์ทั้งปวงจากพระเยซูคริสต์ ตามประวัติศาสตร์แล้ว เราเข้าใจว่า ประโยชน์เหล่านี้ ประกอบด้วยการที่เราถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรม รับการชำระให้บริสุทธิ์ และการถูกรับเป็นบุตร ซึ่งเป็นทุกสิ่งที่เรากล่าวถึงเมื่อเราได้รับความรอด ผลประโยชน์เหล่านี้เราได้รับในพระเยซูคริสต์เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ จึงสำคัญ อย่างยิ่งสำหรับเราที่จะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์ เพื่อที่เราจะได้รับผลประโยชน์เหล่านี้ แล้วเราจะได้รับทุกสิ่งเหล่านี้ หรือเราจะเป็นอย่างเดียวกับพระคริสต์ได้อย่างไร? เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์โดยความเชื่อ และโดยความเชื่อเท่านั้น สิ่งที่น่าเราเข้ามาสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ ก็คือความเชื่อ นั่นคือ ของประทานแห่งความเชื่อที่มาจากพระเจ้า

—ดร. เจฟฟรีย์ จู

นักศาสนศาสตร์มักกล่าวถึงความ เป็นหนึ่งเดียวที่สำคัญยิ่งระหว่างพระเยซูกับผู้เชื่อว่าเป็น “สิ่งเร้นลับ” เนื่องจากพระคัมภีร์ไม่ได้อธิบายอย่างชัดเจนว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร แต่พระวาทะก็กล่าวอย่างชัดเจนว่าความเป็นหนึ่งเดียวนี้เกี่ยวข้องกับทั้งร่างกายและจิตวิญญาณของเราด้วย พระวาทะหลายตอนยืนยันเรื่องนี้ เช่น ยอห์น 15:4-7 และ โรม 8:9-11 เป็นต้น ให้เราดูตัวอย่างจากคำพูดของเปาโลใน 1 โครินธ์ 6:15-17:

พวกท่านไม่ทราบหรือว่า ร่างกายทั้งหลายของพวกท่านเป็นอวัยวะทั้งหลายของพระคริสต์ ... แต่คนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นจิตวิญญาณอันเดียวกัน (1 โครินธ์ 6:15-17)

ชาร์ลส์ สเปอร์เจียน นักเทศน์แบปติสต์ผู้โด่งดังซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่าง ค.ศ. 1834 ถึง 1892 กล่าวถึงการที่เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ ในคำเทศนาของท่านในหัวข้อ “ความลึกลับอันหาที่เปรียบมิได้” (Matchless Mystery) ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของพระธรรมเอเฟซัส 5:30 ความว่า

ความเป็นหนึ่งเดียวที่สำคัญยิ่งระหว่างเรากับพระคริสต์นั้น ไม่ใช่เรื่องของความเป็นเอกภาพ แต่คือ อัตลักษณ์ ซึ่งเป็นมากกว่าการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่คือการทำให้เป็นส่วนหนึ่ง(ของผู้นั้น) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ พระคริสต์จึงต้องมีประชากรของพระองค์ ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นสำคัญยิ่งต่อพระองค์

นามหัตถ์จรรยาซึ่งนักเมื่อเราคิดว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระคริสต์นั้นสำคัญยิ่ง จนถึงขนาดทำให้พันธกิจของพระคริสต์ไม่สำเร็จ หากว่าเราถูกพรากจากพระองค์ พระองค์รักเราและยอมสิ้นพระชนม์ เพื่อเราจะได้เป็นแก้วตาของพระองค์ เป็นผู้รับมรดกของพระองค์ เนื่องจากเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ ผู้เชื่อทุกคนควรมีความมั่นคงอย่างยิ่งในความรอด มีความมั่นใจยิ่งใหญ่ในการได้รับการอภัยโทษ และมีกำลังใจสูงส่งจากการมีสถานภาพที่ถูกต่อพระพักตร์พระเจ้า เราควรเกิดความเข้มแข็งจากการเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ ผ่านการบารุงเลี้ยงโดยพระคริสต์และการสนับสนุนอย่างยั่งยืนโดยพระวิญญาณของพระองค์ และในการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า เราควรกล้าหาญ เพราะเรารู้ว่า ในเมื่อเราถูกปกคลุมโดยพระคริสต์ เราก็กอบคลุมแบบในสายพระเนตรของพระบิดาพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพระองค์จะไม่ตีสอนเราเมื่อเราทำบาป แต่หมายความว่า เมื่อพระองค์ตีสอนเรา พระองค์กระทำด้วยความรัก โดยมีเจตนาที่จะช่วยให้เราไปถึงวุฒิภาวะระดับสูงและความสมบูรณ์พร้อม อันคู่ควรกับการเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าชั่วนิรันดร์

หลังจากศึกษาเรื่องผู้เชื่อเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์แล้ว เราก็กอบคลุมที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการที่เราเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนผู้เชื่อในพระคริสต์ด้วย

การเป็นหนึ่งเดียวกับผู้เชื่ออื่น ๆ

เนื่องจากทุกคนในคริสตจักรที่มองไม่เห็นนั้นก็ได้เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ด้วย ผู้เชื่อทั้งปวงก็เป็นหนึ่งเดียวกันในพระองค์ เราเห็นลักษณะเช่นนี้ในโรม 12:5; กาลาเทีย 3:26-28; เอเฟซัส 4:25 และอีกหลายข้อ ลองฟังคำของพระเยซูเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์กับพระบิดา จากพระธรรมยอห์น 17:22-23:

และสง่าราศีซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็มอบให้แก่พวกเขาแล้ว เพื่อพวกเขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหมือนอย่างที่เราทั้งสองเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนั้น ข้าพระองค์อยู่ในพวกเขา และพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ และเพื่อโลกจะทราบว่าคุณพระองค์ทรงส่งข้าพระองค์มาแล้ว และทรงรักพวกเขาแล้ว เหมือนอย่างที่คุณพระองค์ทรงรักข้าพระองค์แล้ว (ยอห์น 17:22-23)

ในขณะที่เอกภาพของเรากับคริสตจักรที่มองเห็นได้เป็นเรื่องของความสัมพันธ์และประสบการณ์ แต่เอกภาพของเรากับคริสตจักรที่มองไม่เห็น เป็นเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณและภาววิทยาตัวตนที่แท้จริงของเราทั้งปวงถูกถักทอเข้าด้วยกันโดยผ่านพระคริสต์และพระวิญญาณของพระองค์ เมื่อเป็นดังนี้ เราทั้งปวงจึงมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกันในพระคริสต์ เหมือนที่เปาโลสอนไว้ใน 2 โครินธ์ 5:14-16; กาลาเทีย 3:28; และโคโลสี 3:11 แล้วเรายังสามารถมีประสบการณ์กับความชื่นชมยินดีและความเจ็บปวดของผู้อื่นได้ ตามที่เราอ่านพบใน 1 โครินธ์ 12:26

การร่วมสมานฉันท์ของคริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้ หาได้จำกัดอยู่เฉพาะคริสตจักรในโลกไม่ แต่ดำเนินต่อเนื่องไปสู่คริสตจักรในสวรรค์ด้วย คือร่วมกับเหล่าผู้เชื่อที่ตายไปแล้วและไปอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า ผู้เชื่อบนโลกมีการร่วมสมานฉันท์ทางจิตวิญญาณในพระคริสต์ และโดยพระคริสต์นั้นใด เราก็กอบคลุมร่วมสมานฉันท์ในลักษณะเดียวกันกับทุกคนที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์รวมทั้งผู้เชื่อที่ตอนนี้อยู่ในสวรรค์แล้วฉันนั้น พระคัมภีร์ได้สอนแนวคิดนี้หลายตอนด้วยกัน เช่นฮีบรู 11:4 และ 12:22-24

คำอุปมาอันงดงามข้อหนึ่งที่พระคัมภีร์ใช้เพื่อสอนความจริงข้อนี้ก็คือ การนำเสนอภาพของคริสตจักรในฐานะเจ้าสาวของพระคริสต์ ประเด็นนี้มี

นัยยะว่าคริสตจักรที่มองเห็น ได้ถูกปฏิบัติในฐานะเจ้าสาวของพระคริสต์ แต่เพื่อมุ่งไปสู่ความสมบูรณ์แบบของเจ้าสาวในคริสตจักรที่มองเห็นไม่ได้เสมอ เราเห็นการเปรียบเทียบนี้ในพันธ

สัญญาเดิม เช่น อิสยาห์ 54:5-8 และ โยเซยา 2:19-20 และในเอเฟซัส 5:26-27 และวิวรณ์ 19 บรรยายการที่คําอุปมานี้ถูกทำให้สำเร็จในคริสตจักรที่เรามองไม่เห็น
ลองฟังถ้อยคําของท่านยอห์นในวิวรณ์ 19:6-8:

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงเหมือนเสียงของประชาชนเป็นอันมาก และเหมือนเสียงของน้ำมากหลาย และเหมือนเสียงของบรรดาฟ้าร้องสนั่น โดยกล่าวว่า “อาเลอญา เพราะว่าการองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานภาพทั้งสิ้น ทรงครอบครองอยู่ ขอให้เราทั้งหลายยินดีและเปรมปรีดีและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะว่าการอภิเษกสมรสของพระเมษโปดกมาถึงแล้ว และมเหสีของพระองค์ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว และได้โปรดให้เธอแต่งกายในผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและสีขาว เพราะว่าผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นเป็นความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน” (วิวรณ์ 19:6-8)

ในพระวจนะตอนนี้ เราเห็นว่าเจ้าสาวของพระคริสต์ประกอบด้วยธรรมิกชนทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ที่ได้รับการไถ่ ซึ่งมาร่วมสมานฉันท์กัน เราทุกคนรวมเป็นหนึ่ง สามชุดวิวาห์เดียวอันประกอบขึ้นมาจากการกระทำอันชอบธรรมของผู้เชื่อทุกคน

พระคัมภีร์ได้ชี้ให้เห็นการประยุกต์หลายลักษณะจากความจริงที่ว่าบรรดาผู้เชื่อเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสต์ พระวจนะสอนว่าผู้เชื่อทุกคนมีคุณค่าและขาดไม่ได้สำหรับพระคริสต์ พระวจนะสอนให้เราให้เกียรติ และกระทำพันธกิจเพื่อกันและกัน พระวจนะสอนเราให้มีน้ำใจไม่ตรีต่อกันและกัน ให้เมตตา ให้อ่อนสุภาพ ให้อดทน ให้อภัย และให้ปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนกับที่เราคาดหวังให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อเรา และเหมือนกับที่เราปฏิบัติต่อตนเอง เหตุว่า เมื่อเรากับผู้อื่นเป็นหนึ่งเดียวกันโดยผ่านพระคริสต์แล้ว คนเหล่านั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของเรา เสมือนเป็นร่างกายของเราเอง

สรุป

ในบทเรียน หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตบทนี้ เราได้สำรวจคําสอนเกี่ยวกับคริสตจักร เราได้ศึกษาการที่พระเจ้าทรงรับรองคริสตจักรในฐานะชุมชนพิเศษของพระเจ้า เราได้อภิปรายประเด็นที่ว่าคริสตจักรนั้นบริสุทธิ์ ทั้งได้รับการคัดเลือกไว้ต่างหากและปราศจากตำหนิ นอกจากนี้ เราได้กล่าวถึงธรรมชาติความเป็นสากลของคริสตจักร และเราก็ได้อธิบายว่าคริสตจักรเป็นการร่วมสมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชนอย่างไร

ในฐานะคริสเตียนยุคปัจจุบัน ประสบการณ์ของเรากับคริสตจักรมักจะแตกต่างจากประสบการณ์ของคนในยุคของพระคัมภีร์ หรือแม้กระทั่งในยุคที่หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ถูกพัฒนาเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา แต่ความจริงที่เป็นรากฐานของชีวิตในคริสตจักร ไม่เคยเปลี่ยนแปลง คริสตจักรยังคงเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า ยังคงเป็นภาชนะที่พระองค์ทรงเลือกสรร เพื่อนำพระกิตติคุณ ไปสู่ชาวโลก เพื่อเขาจะสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก เรา ผู้เป็นคริสตจักร เป็นผู้บริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า เราเป็นอาณาจักรของพระองค์ เราเป็นประชากรของพระองค์และเป็นหนึ่งเดียวกันในพระองค์ และองค์พระผู้เป็นเจ้าเองก็กำลังทำงานผ่านชีวิตของเรา

บิชอป แวน บี เกย์ตัน (ผู้ดำเนินรายการ) เป็นอาจารย์และวิทยากรสอนพระคัมภีร์ผู้มีชื่อเสียงที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมและมหาวิทยาลัยที่โด่งดังหลายแห่งทั่วโลก ท่านเคยทำหน้าที่เป็นอนุศาสนาที่สำนักงานทัศนสถานกลางของสหรัฐเป็นเวลา 4 ปี และเคยอยู่ในคณะกรรมการบริหารของสถาบันศาสนาและนโยบายสาธารณะ ณ กรุงวอชิงตัน ดี ซี. ดร. เกย์ตัน จบการศึกษาศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตจาก วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมนานาชาติ (International Seminary) ศาสนศึกษา มหาบัณฑิตจาก วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมโลโกส (Logos Bible College) ดุษฎีบัณฑิตด้านปรัชญาพระคริสต์ธรรมจาก มหาวิทยาลัยผู้นำคริสเตียน (Christian Leadership University) ศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตจากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเฟธ (Faith Theological Seminary) และ ดุษฎีบัณฑิตด้านการรับใช้จาก วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary) ท่านได้รับการเจิมตั้งให้เป็นบิชอปในพิธีสืบทอดธรรมทูต (Apostolic Succession) และปัจจุบันดำรงตำแหน่งอัครมุขนายกแห่ง สมาคมคริสตจักรสากล (International Community of Christian Churches) ซึ่งเป็นองค์กรที่มุ่งมั่นในการสร้างเอกภาพให้แก่พระกายของพระคริสต์

ดร. เจ ลิกอน ดันแคน ที่สาม เป็นอธิการบดีของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary)

ดร. จอห์น เฟรม เป็นศาสตราจารย์สาขาศาสนศาสตร์เชิงระบบและปรัชญา ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป ในเมือง ออร์แลนโด รัฐฟลอริดา

ดร. สตีฟ ฮาร์เปอร์ เป็นรองอธิการบดีผู้ก่อตั้งวิทยาเขต ฟลอริดา ดันแนม ของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแอสบิวรี ในเมือง ออร์แลนโด รัฐฟลอริดา

ดร. เจฟฟรีย์ จยู เป็นศาสตราจารย์สาขาวิชาประวัติศาสตร์คริสตจักร ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเวสต์มินสเตอร์

ดร. ไรแอต แคสซิส เป็นผู้อำนวยการนานาชาติของสภาการศึกษาศาสนศาสตร์เพื่อการประกาศ

ดร. ซามูเอล หลิง เป็นผู้ร่วมก่อตั้ง ไชนา ฮอไรซัน (China Horizon) องค์กรสอนพระคัมภีร์แก่คริสเตียนจีนโพ้นทะเล

ดร. อัลเบิร์ต โมห์เลอร์ จูเนียร์ เป็นอธิการบดีของวิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาท์เทิร์น แบ็บติสต์

ดร. จอห์น ออสวอลท์ เป็นอาจารย์รับเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านพันธสัญญาเดิม ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแอสบิวรี

ดร. ทอม ซาโรเนอร์ เป็นศาสตราจารย์ด้านการตีความพันธสัญญาใหม่ ที่ เจมส์ บิวเคแนน แฮร์ริสัน และเป็นรองคณบดีด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์และการตีความ ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาท์เทิร์น แบ็บติสต์

ดร. มาร์ค สเตราสส์ เป็นศาสตราจารย์สาขาพันธสัญญาใหม่ ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเบิร์ธเอล ซานดิเอโก

ดร. เอริก เรอนเนส เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์ ที่

วิทยาลัยศาสนศาสตร์ทัลบอด มหาวิทยาลัยบีโอลา และเป็นประธานภาควิชาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์
ศึกษาและศาสนศาสตร์

ดร. ไชมอน ไวเบิร์ต เป็นอดีตวิศวกร (ศบ -คริสตจักรเองกลีกัน) ที่คริสตจักรเซนต์ลูค วิมเบิลตัน
พาร์ค สหราชอาณาจักร และปัจจุบันเป็นรองอาจารย์ใหญ่ของวิกิลีฟี่ ฮอลล์ อ็อกซฟอร์ด และ
ผู้อำนวยการของสำนักวิชาการเทศนา

ดร. โดนัลด์ วิทนี เป็นรองศาสตราจารย์สาขาจิตวิญญาณวิทยาตามหลักพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ และ
เป็นรองคณบดีอาวุโส สำนักวิชาศาสนศาสตร์ ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาธ์เทิร์น แปซิฟิก